

Hodový víkend trval tri dni. Pršalo aj svietilo slnko.

Hodovalo sa medzi kvapkami

Dúbravka hodovala posledný septembrový víkend. Pódia a stánky stáli pri Dome kultúry a v starej Dúbravke na Žatevej.

Text a foto: Lucia Marcinátová

„Ani dážď sa nepýta, prečo z výšky na zem padá...“ Napísal textár Ján Štrasser. A presne o daždi, kvapkách bola aj hodová sobota. Od rána kvapky kropili súťažiacich, ktorí varili hodové guláše. O daždi hovoril aj dúbravský farár Miroslav Bederka, keď spolu so starostom Martinom Zaťovičom, jeho manželkou Zdenkou a evanjelickým farárom Liborom Bednárom otvárali na pódiu pre domom kultúry Dúbravské hody.

„Počasie vybaviť neviem,“ žartoval Miroslav Bederka.

Dážď však program nepokazil, pod dáždnikmi a medzi kvapkami prebehol sobotný hodový sprievod a strihanie hroznového strapca. Sprievod v Dúbravke už tradične spojil mladších aj starších, kluby, združenia, športovcov, denné centrá seniorov, miestnych poslancov, Dúbravčanov aj hostí z ďaleka.

V sprievode kvapiek spievala Gizka Oňová, ľudia ju však počúvali spod stanu pred pódium na Žatevej ulici, niektorí aj tancovali v daždi.

Program pokračoval aj v nedeľu. Na tradičný hodový sprievod od hasičskej zbrojnice do Farského kostola sv. Kozmu a Damiána s dychovou hudbou Záhorienka vyšlo slnko. Vyjasnilo sa.

Plot na ulici Pri kríži pôjde dole, na pozemku sa bude dočasne parkovať

Ohradený pozemok na konci Dúbravky otvorí

Symbolicky ho nazývali železnou oponou. Počas protestov proti stavbe náhradných nájomných bytov bol miestom stretnutí, výmen názorov, grilovačky i zásahov polície. Plot na konci Dúbravky končí.

Pozemok na ulici Pri kríži, kde mal vyrásť dom s náhradnými nájomnými bytmi, čaká zmena. Počas septembra prebehlo preto na pozemku stretnutie vedenia hlavného mesta a Dúbravky. Starosta Martin Zaťovič sa spolu s viceprimátorkou Tatianou Kratochvílovou a viceprimátorom Jurajom Káčerom dohodli, že pozemok sa pripraví pre dočasné parkovanie áut. Práce sa už začali.

Na jar minulého roku organizovala mestská časť medzi obyvateľmi anketu, čo by si predstavovali na pozemku. V prieskume na sociálnej sieti, internete aj v uliciach, do ktorého sa zapojilo viac než 440 obyvateľov, vyhrali park a parkovisko.

Na ulici Pri kríži malo mesto postaviť 68 náhradných nájomných bytov, s výstavbou začala spoločnosť Metrostav Slovakia na jar v roku 2017.

Stavbu sa po boji na čele so starostom a vtedajšími mestskými poslancami za Dúbravku Juraja Káčera a Zdenky Zaťovičovej spolu s Dúbravčanmi podarilo zastaviť. K zmene na pozemku a jeho opätovnému otvoreniu však prichádza až teraz.

Text a foto: Lucia Marcinátová

Namiesto nedeľného obeda cvičia psov v rozpadnutých budovách

V ruinách sa učia hľadať nezvestných

Text: Lucia Marcinátová

Keby tam neboli mreže prepadneme cez chýbajúce okno, chýba aj časť muriva, vstupné dvere, sklá, podlahy, omietky... Nechýbajú však rôzne nápisy, takzvané tagy, smeti, kusy steny a zvyšky radšej ani nevedieť čoho. Akoby sme ani neboli v Bratislave, v centre Dúbravky, akoby sme cestovali v priestore aj čase... Roky zabudnutá, zničená, schátraná tak, že „prechádzka“ v jej vnútri zabolí. Budova na Ulici kpt. Rašu. Nahliadli sme do jej vnútra. Dobrou správou je, že aj táto ruina môže pomôcť.

U Čakali sme veľký štekot a aj veľkých psov. Namiesto toho takmer ticho. Až keď sme načúvali, zachytili sme hlasy.

Opustenú budovu na Ulici kpt. Rašu totiž najskôr prehľadávali. Prešli poschodia, chodby, obzreli diery v podlahe, múroch, možné nebezpečné látky, nálezy. Skôr než začal samotný výcvik psov Bratislavskej kynologickej záchranárskej brigády, museli obzrieť či štvornohým záchranárom niečo nehrozí, či je výcvik možný. Vylúčiť jedy, drogy, sklá i nevítaných návštevníkov.

Hľadanie využitia, riešenie financovania

Budova na Ulici kpt. Rašu roky chátra, schádzali sa v nej tínedžeri aj narkomani. Požiare, výjazdy polície, sťažnosti obyvateľov neboli v súvislosti s objektom ničím výnimočným. Po zotmení sa ľudia obávajú prechádzať okolo.

Na zmene pracuje mestská časť už od roku 2015. Najskôr vedenie rozhodlo, že budovu, v ktorej v minulosti fungovala aj materská škola, získa, aby riešila jej budúcnosť. Budova mala však viacerých vlastníkov, čo komplikovalo obnovu a aj starostlivosť o ňu. Dve pätiny vlastnil Slovenský červený kríž a zvyšok patrilo ministerstvu vnútra. „Rokoval som so spoluvlastníkmi, nakoniec prišlo k dohode,“ priblížil starosta Martin Zaťovič.

Dúbravskí poslanci po lete v roku 2015 schválili odkúpenie podielu od Slovenského červeného kríža za 12-tisíc eur a zámenu s ministerstvom vnútra. Za časť objektu na Ulici kpt. Rašu dostalo ministerstvo telocvičňu v škole na Bilikovej. Budovu aj tak ministerstvo vlastní, šlo teda len o scelenie majetku rezortu.

Zámena s ministerstvom sa však pre legislatívne kroky a postupy ťahala, budovu do svojej správy tak Dúbravka získala až o viac než dva roky neskôr.

Miestny úrad aktuálne pripravuje súťažné podmienky, objekt chce dať do dlhodobého prenájmu, pričom podstatné bude využitie budovy. Vedenie Dúbravky vylučuje zriadenie herne či reštaurácie a pohostinstva.

Kým dostane budova a pozemok nové využitie a mestská časť vyrieši financovanie, udržateľnosť projektu, môžu schátraný objekt využívať záchranárski psi. Bratislavskej kynologickej záchranárskej brigády na výcvik totiž práve súčasná rozpadajúca sa podoba budovy vyhovuje.

Trénovanie v ruinách

„Trénujeme v objekte záchranárskych psov, vyhľadávanie osôb v ruinách budov,“ približuje Iveta Lipovská z Bratislavskej kynologickej záchranárskej brigády. „Snažíme sa psíkov naučiť, aby našli osoby zranené, vizuálne nedostupné, stratené.“

Hoci je v hlavnom meste rozpadnutých a chátrajúcich budov veľa, nie je podľa Lipovskej ľahké získať priestor na trénovanie, čiže vybaviť povolenia. „Nie každý majiteľ je ústretový a ochotný pustiť nás do objektu.“

Objekt na Ulici kpt. Rašu odporučil na trénovanie jeden z členov Bratislavskej kynologickej záchranárskej brigády, ktorý býva neďaleko. Nasledovalo rokovanie s mestskou časťou, uzavretie zmluvy.

Bratislavská kynologická záchranárska brigáda pomáha so svojimi psami na rôznych pátracích akciách. Zapojili sa napríklad aj do veľkej pátracej akcie v Rusovciach, keď sa hľadala stratená Nadežda.

„Väčšinou ide o hľadanie nezvestných osôb v lesných porastoch,“ hovorí Lipovská.

Psí strážcovia

„Spolupracujeme aj so štátnymi zložkami – hasiči, polícia, zdravotníci, snažíme sa spoluprácu zazmluvniť, máme zmluvu s ministerstvom vnútra. Sme dobrovoľníci, no snažíme sa trénovať tak, aby to bolo správne a legálne.“

„Hľadaj, kde je, Zuza, hľadaj,“ počuť príkazy pri psom výcviku. Pes sa rozbehne a v opustených priestoroch objekt na Ulici kpt. Rašu hľadá. To, že nájde „nezvestného“, čiže schovaného človeka a odmenu, zistíme ľahko, začujeme štekot. Onedlho beží hľadať znova, pes mĺňa nápisy na stenách, hľadá, nachádza... Takto sme s členmi Bratislavskej kynologickej záchranárskej brigády prežili nedeľné dopoludnie. Ako dobrovoľníci často trávajú víkendy pri výcviku, v opustených budovách, teréne.

„Je to kvázi naše hobby, psov máme doma, nie sú to žiadne služobné psy, sú to naši domáci miláčikovia,“ dodáva Iveta Lipovská s úsmevom.

Spomína na začiatky v objekte na Ulici kpt. Rašu. Ako objavovali „bongá“ a striekačky, ako na nich zavolali ľudia z okolia policajtov, ako našli rozobratý zámok na mrežiach. Teraz v priestoroch nenachádzajú nič podobné, budova je uzavretá, zámok funguje. Štekot, pohyb psov a ľudí v prilbách a reflexných odevoch má tak aj „blahodarné“ účinky. Sú prevenciou. Ich pohyb a činnosť odrádza nevítaných návštevníkov...

Vynáška:

Budova na ulici. kpt. rašu

Roky chátrala, časť vlastnil Slovenský červený kríž, časť Ministerstvo vnútra SR

Mestská časť rokovala o odkúpení, vysporiadaní, získala budovu do svojho majetku

Kým nepríde k premene objektu, novému využitiu a vyriešeniu financovania využíva budovu Bratislavská kynologická a záchranárska brigáda.

Vedenie mestskej časti zorganizovalo aj stretnutie s obyvateľmi, hovorilo sa o ich predstavách a premene objektu – Dúbravčania sa zhodli, že by objekt mohol mať sociálne, komunitné využitie, mohol by byť spojením seniorov a juniorov

Miestny úrad aktuálne pripravuje súťažné podmienky na dlhodobý prenájom objektu.

ANKETA:

Ako by sa mal zmeniť objekt na Ulici kpt. Rašu? Čo by ste si tu predstavovali?

ANNA

Myslím, že by tam mali zriadiť opäť materskú školu, prípadne jasle. Ako si všímam v okolí, malých detí máme v Dúbravke teraz dosť. Bývam trochu nižšie na Drobného, no viem od známych, že sa v tom objekte stretávajú rôzne skupiny. Nám dole na Drobného chýba nejaký obchodík, pre starších je to ďaleko, keď sú chorí, je to namáhavé.

MONIKA

Tu v Dúbravke na sídlisku je veľa detí a aj dosť ihrísk, no chýba tu niečo, kde by sa dal tráviť voľný čas detí alebo s deťmi, keď prší. Niečo vnútorné, herňa pre deti, priestor pre krúžky, tvorenie, stretávanie, nejaké centrum. Premeniť ten objekt na ulici Kpt. Rašu na niečo, čo by malo využitie pre deti, pre mladých.

ALEXANDRA

Možno by sa na tom pozemku dalo urobiť niečo pre oddych, park pekný. Lavičiek tu síce máme dosť v okolí. Možno ten parčík skombinovať s nejakým zariadením, napríklad sociálnym, pre seniorov, alebo voľnočasové centrum pre deti, kam by mohli chodiť na krúžky. Do okolia budovy teraz moc nechodievam, ani to nemám po ceste.

ŠIMON

Áno, poznám ten objekt, chodievam okolo pešo takmer denne do školy na gymnázium. Schádza sa tam všetko, aj mladí, deti tam ložia, bezdomovci a nevyzerá to dobre. Malo by sa to zmeniť. Myslím, že budova by sa mala opraviť a mala by slúžiť ľuďom, verejnosti. Treba jej dať nové využitie, urobiť tam nejaké zariadenie, služby.

STANLY

Kedysi bola v tej budove na Ulici kpt. Rašu materská škola, pamätám si to. Prečo by tam nemohla byť aj dnes? Alebo tam urobiť niečo pre deti. Chýba tu taký priestor. Bývam tu a stále je tam neporiadok, aj v okolí, problémy. Napríklad aj včera tam niekto bol, aj polícia tam chodievala a chodievala.

KAMILA

Podľa mňa to tu celé skultúrniť, začať s priestorom pred budovou, betónová schátraná plocha, ktorá bola ihriskom a pokračovať až tam. Upraviť zeleň, vytvoriť park, miesto pre oddych, spraviť tam príjemné miesto, s lavičkami, kam ľudia prídu, oddýchnu si. Budov je tu okolo dosť, aj zástavby, netreba zahusťovať.

IRENA

Pamätám sa, keď to bola materská škola a myslím, že pre tie deti by to bolo asi najlepšie. Buď materská škola alebo nejaké zariadenie pre starších ľudí, určite sem nechceme žiaden nový obytný dom, je to tu dosť nahustené už teraz. V súčasnosti sa tam schádza kde-kto, zneužívajú to na rôzne činnosti.

VERONIKA

Bývame neďaleko a ak sme uvažovali doma, čo s tou budovou. Premýšľali sme, urobiť tam niečo čo chýba, napríklad tu chýba nejaké zariadenie pre choré, znevýhodnené, postihnuté deti, jedno zariadenie je dole na Lipského, no v tejto lokalite nie. Myslím, že by to bolo fajn.

Ranný stres ovplyvní celý deň

Text: Zuzana Morávková

Nástup dieťaťa do školy je veľkým míľnikom v živote malého človeka ako aj jeho rodičov. Sprevádzaný býva radosťou, očakávaniami, niekedy aj strachom a plačom. Malí žiaci sa zrazu ocitnú vo veľkom priestore, po ktorom sa pohybuje veľa detí. Zašli sme sa preto porozprávať so školskou psychologičkou zo Základnej školy Pri križi Miriam Siposovou. Upozornila, aký je pri adaptácii dôležitý režim dieťaťa.

Do pol deviatej najneskôr v posteli, vyčleniť si presný čas, kedy sa robia domáce úlohy, ponechať dieťaťu čas na hranie a veľmi dobrá je aj ranná časová rezerva.

Tak znejú rady školskej psychologičky Miriam Siposovej rodičom prváčikov. Ranný stres podľa nej dokáže negatívne ovplyvniť dieťa na celý deň.

Menej krúžkov je viac

Prvá trieda je pre deti veľmi náročná, bývajú často unavené. „Zameriavať pozornosť na štyri vyučovacie hodiny je veľmi ťažké aj pre veľmi šikovné a pokojné dieťa, odporúčam preto nezaťažovať ich množstvom krúžkov. Aj keď ide o záujmovú činnosť, stále je to organizovaná aktivita,“ odporúča Siposová. Najlepšie je zvoliť jeden krúžok, ktorý bude dieťa s radosťou navštevovať.

S nástupom do školy pribúdajú aj povinnosti, zodpovednosť. Pri úlohách by mali rodičia počúvať svoju intuíciu, pretože oni poznajú svoje deti najlepšie. Neexistuje správny čas, kedy je najlepšie si povinnosti plniť.

„Pokiaľ rodičia vyzdvihnú dieťa po vyučovaní, je vhodné im dopriať odpočinok. Ak je dieťa v školskom klube, kde sa hralo, vybehalo, je vhodné spraviť úlohy hneď. Domáca príprava na vyučovanie by nemala presiahnuť dvadsať, maximálne tridsať minút. Ak trvá dlhšie, už to nemá efekt,“ dodáva Siposová.

Úlohy, úlohy, úlohy

Odmietanie robenia úloh je podľa psychologičky bežná prax, netreba sa zľaknúť a najmä, rodičia by nemali svoje deti porovnávať. Pokiaľ dospelí dodržia čas a pravidelnosť, za mesiac sa stane aj pre malých školákov robenie úloh samozrejmosťou. „Dôležité je byť trpezlivý, neznechucovať deťom úlohy, neznevažovať ich, nekomentovať, pretože rodičia sú tí, ktorí tvoria vzťah dieťaťa k príprave na vyučovanie.“

Skôr či neskôr bude potrebovať každý žiak venovať príprave na štúdium čas, preto je vytvorenie návyku dôležité.

„K domácim úlohám je potrebné spomenúť, že nie každému sa bude dariť všetko tak, ako si predstavuje alebo ako si predstavujú rodičia. Pani učiteľka v prvých mesiacoch každého pochwáli, každému dá pe-
čiatku, pohladenie, bez ohľadu nato, či sa mu darí viac či menej. Na deti netreba tlačiť, ak mu dajú rodičia úlohu prerábať, či ho napomínajú, že ju nerobí pekne, prestáva si dôverovať. Dôležité je, že pracuje s chuťou a snaží sa. Ak bude od začiatku upozorňované na chyby, prestane svojmu výkonu dôverovať a môže sa stať, že nakoniec ani nezačne robiť úlohy a práce,“ radí psychologička.

Prejavením záujmu o úlohy či štúdium dávajú rodičia deťom najavo, že je pre nich dôležité ako sa dieťaťu v škole darí.

Príprava tašky

Tašku do školy by mali rodičia chystať spolu s dieťaťom, vysvetľovať mu, čo kam patrí, aby sa predchádzalo stresovým situáciám v škole. Každému dieťaťu sa stane, že aj napriek opakovaniu nevie niečo nájsť.

Psychologička zdôrazňuje úzku spoluprácu s triednou učiteľkou, ktorá je pre dieťa v prvom ročníku väčšinou „modlou“. V prípade nesúhlasu s čímkoľvek, čo sa v škole deje, otázky rodičov by mali smerovať smerom k vyučujúcej, vyvarovať sa komentárom pred deťmi. Je to zásah do vzťahu, ktorý si prvák k autorite tvorí.

Miesto pre školský stôl

V školskom klube detí nie je pre prváčikov vyhovujúce prostredie na robenie domácich úloh, opäť je to však na dohode rodičov s vychovávateľkou. Mnohí zo žiakov potrebujú ešte asistenciu, chytiť rúčku, prisunúť, napraviť pozíciu, dieťa by malo v prvom rade správne sedieť.

„Dieťaťko by malo pri sedení za stolom mať chodidlá položené pevne na podlahe, dôležitá je primeraná výška stoličky a stola. Ak sedí vyššie, treba mu podložiť pod nohy schodík. Lakte by mali byť položené na stole, pri písaní zošit mierne naklonený do strany podľa ruky, ktorou píše a hlava má byť dostatočne vzdialená od zošita“, hovorí Siposová.

Poloha pri sedení, rovnako aj úchop ceruzky majú vplyv nato, ako sa bude písmo dariť.

Miesto na učenie má byť pravidelné, či to bude v izbe alebo pri kuchynskom stole, malo by mať dieťa umožnené sa v tomto priestore pravidelne nerušene venovať príprave na štúdium. Pri nácviku čítania je nevyhnutná asistenciu a kontrola dieťaťa zo strany rodiča.

„Najväčším povzbudením pre deti je to, že rodičia sú vyrovnaní. Škola čaká každé dieťa. Nestážovať sa, byť pokojní, dôverovať svojim deťom, povzbudiť ich,“ vraví psychologička. „Adaptačný proces trvá až šesť mesiacov, do tejto doby môže byť dieťa bojzlivé, poplakať si. Úprimne sa zaujímať o dianie v škole, nielen

o učivo ale aj o spolužiakov, vzťahy medzi nimi. Mnohé deti odpovedajú slovami dobre, nič. Z môjho pohľadu je to dobrá odpoveď, pretože znamená, že vo svete dieťaťa je všetko v poriadku.“

Vynáška:

Psychologička radí

vytvoriť denný režim,

skoré ukladanie na spánok

vyčleniť si presný čas,

kedy sa robia domáce úlohy,

ponechať dieťaťu

čas na hranie

ranná časová rezerva

spoločná príprava školskej tašky

dôležitým miestom

je školský stôl, jeho

umiestnenie, stolička

Na Vegete sa nevegetovalo, ale aj hovorilo na vážne témy

Kde majú mladí v Dúbravke miesto?

Text: Lucia Marcinátová

Organizácie v spolupráci s mestskou časťou pripravili prieskum o potrebách mladých Dúbravčanov. Pýtajú sa 11 až 19 ročných, čo potrebujú, ako sa cítia.

Za lavičkami vystavené fotografie, slová o rešpektujúcej samospráve, participácii, vo vzduchu vôňa kávy, na dohľad tandemový bicykel, slnečníky, farebné vlajočky, skákajúce deti. Všetkému dominoval nápis Veget – komunitný festival na sídlisku. Na záver leta ho v Parku Družba v Dúbravke pravidelne pripravuje Komunitné centrum Christiana, ktoré pôsobí na Bagarovej ulici.

Inak tomu nebolo ani tento rok. Veget však nebol len o stretnutí, hrách, kavičkovaní či „vegetovaní“, nechýbali vážne témy. Súčasťou Vegetu bola totiž diskusia s názvom Majú mladí ľudia miesto v Dúbravke?

Moderátorskej úlohy sa chopila Magdaléna Škrovanová z Komunitného centra Christiana, miestna poslankyňa. Pozvanie na debatu prijali - Zdenka Zaťovičová, mestská poslankyňa, aktívna najmä v sociálnej oblasti, Gabriela Brejková zástupkyňa Občianskeho združenia Späť pod stromy, Alena Mateašíková z Občianskeho združenia POINTRE, starosta Martin Zaťovič a Matej Nagy z Občianskeho združenia Ichtys, miestny poslanec.

Priestory aj Rada mladých

Ihriská pre staršie deti, workoutové prvky, miesto na stretávanie. Padali námety, návrhy, odznela kritika aj konštruktívna debata, prečo a ktorí mladí sa potulujú po sídlisku. V rámci diskusie sa opakovali návrhy, aby vznikla a fungovala v Dúbravke Rada mládeže, podobne ako Rada seniorov, a aby vzniklo ďalšie komunitné centrum v časti Dúbravky, kde dnes chýba.

Debata na Vegete predstavila aj aktuálny projekt s názvom Dúbravka počúva mladých, ktorý organizuje Spoločenstvo kresťanov Christiana v spolupráci so združením POINTRE a mestskou časťou Bratislava – Dúbravka.

Počas najbližších mesiacov chce zistiť a počúvať, ako sa mladí ľudia v mestskej časti cítia, čo by privítali, čo im chýba. Komunitné centrum Christiana spustila dotazník pre mladých Dúbravčanov vo veku 11 až 19 rokov, prístupný je na stránke na sociálnej sieti organizácie.

Mapa pre deti

Na debate hovorilo Komunitné centrum Christiana aj o Mape Dúbravky pre deti, ktorú vlani vydalo. Ide skôr o akýsi bedeker, sprievodcu po dúbavských možnostiach trávenia voľného času. Prináša prehľad centier, združení v mestskej časti, voľnočasových organizácií a možnosti a aj tipy kam zájsť na ihrisko, za športom, vzdelaním, na výlet do okolia i na niečo sladké.

Mapa obsahuje aj ilustrácie detí, ktoré vznikli počas workshopu. Ukázať má cestu a byť sprievodcom pri príjemnom objavovaní.

K dispozícii je bezplatne v Komunitnom centre Christiana na Bagarovej, nech sa páči, vyskúšajte.

Vynáška:

Dúbravka počúva mladých ľudí!

nový projekt, prieskum pre mladých Dúbravčanov vo veku 11 až 19 rokov,

prístupný je na stránke na sociálnej sieti KC Christiana,

dotazník zisťuje, ako sa mladí cítia, čo potrebujú a čo im v mestskej časti chýba. Za vyplnenie i propagáciu dotazníka ďakujeme!

Dúbravský seniorský klub DC 2 v Českomoravskej Fatime

Do kostola sme mohli aj pred polnocou

Už vlani sme v našom klube, Denné centrum 2, plánovali navštíviť obec Koclířov, ktorá leží na Českomoravskej vysočine pri meste Svitavy. Náš plán zmenil akútny záujem uprednostniť pútné miesto Višňové pri Žiline. Pôvodný návrh však neostal zabudnutý, a v celku hojnou počte sme na dva dni vyrazili do Koclířova, ktorému sa tiež hovorí Českomoravská Fatima. Pri príprave a kontaktovaní sa so správcou Českomoravskej Fatimy Mons. Pavlom Dokládalom sme ho zastihli na diecéznej púti vo Svätej zemi. Napriek týmto okolnostiam ochotne navrhol reálny termín a bohato naplnený program na dva dni. A veru, bol to pre nás zážitok.

Predstavte si, bývať v obnovených priestoroch bývalého kláštora, ktorý je súčasťou pútného kostola sv. Alfonza a Panny Márie Fatimskej. Bolo to výnimočné, kláštor je navyše priamo spojený s kostolom a poskytuje pre ubytovaných 24-hodinový priamy prístup. Bolo úžasné mať možnosť „v papučiach“ prísť napríklad pred polnocou do kostola, pokľaknúť, modliť sa či meditovať.

Hneď prvý deň sme absolvovali malý výlet do Moravskej Třebovej, kde sme navštívili kostol sv. Jozefa spravovaný františkánmi. Miestny správca nám porozprával o činnosti farnosti aj to, ako časť kláštorných priestorov využívajú pre núdznych a aký to máva na nich vplyv. Pozreli sme si mesto, aj zámok, ktorý sa práve obnovuje.

Ani večer neostal nepovšimnutý; nasledovalo posedenie s Mons. Pavlom, duchovným správcou farnosti a Národného centra Českomoravskej Fatimy aj sprievodkyňou Hankou, ktorého súčasťou bola prezentácia histórie aj činnosti tohto úžasného Fatimského apoštolátu ČR. Nedalo sa inak, len skonštatovať veľké nadšenie a zápal pre dobrú vec, veľký kus práce v rozvoji tohto miesta a v šírení posolstva Fatimy.

Na druhý deň sme navštívili centrum sv. Filomény, ktoré tvorí farský kostol sv. Jakuba staršieho a sv. Filomény. V murovanej ohrade centra je osadená krížová cesta formou reliéfov s výjavmi umučenia sv. Filomény. Dojmy z duchovne prežiarenej atmosféry a ochoty s akou sa nám na každom kroku v Koclířove venovali, nás ešte dlho sprevádzali aj po návrate domov.

Libuša Iványiová, vedúca Denného centra 2.

Vynáška:

Pútné miesto Českomoravskej Fatimy:

Lurdský park, vytvorený školskými sestrami sv. Františka.

Buková alej Minutěnka so starými mohutnými bukmi.

unikátny pamätník, ktorý predstavuje dve cesty – cestu ku krížu, ktorá vyzýva k pokániu a cesta späť od kríža k nádeji.

Nad Memoriálom Fatimy a bukovou alejou Minutěnka je pamätník na internáciu biskupa Mons. Jozefa Hloucha.

Zaujímavý je aj prírodný amfiteáter Hora blahoslavenstiev, využívaná hlavne pri veľkých duchovných akciách; pred vstupom je socha sv. Jána Pavla II.

Do kopca nad prírodným areálom je vytvorená krížová cesta.

Pred strediskom je osadené súsošie Anjela s pastierikmi zhotovené na pamiatku jeho zjavenia v roku 1917.

Seniori navštívili galantu

Cesta za poznávaním rodu

Kaviareň Esterházy, torta Esterházy, no najmä prehliadka sídla tohto rodu. Asi päťdesiat seniorov navštívilo Galantu.

Okresná organizácia spolu s Miestnou organizáciou Jednoty dôchodcov Slovenska organizovali 11. septembra 2019 vlakový výlet do Galanty s cieľom doplnenia poznatkov o rode Esterházy.

Výletu za pekného počasia sa zúčastnilo 50 seniorov. V Galante sme navštívili kaviareň Esterházy, ktorá bola súčasťou neogotického kaštieľa. Tu sme boli oboznámení s históriou rodu Esterházy, ktorého členovia pôsobili najmä v Galante. Účastníci výletu si pochutnali na dobrej kávičke, torte Esterházy ako i na dobrom vínku.

Potom sme sa presunuli do hlavného sídla tohto rodu - Renesančný kaštieľ. Ten v súčasnosti využívajú aj ako sobášnu sieň. Záver výletu sme si spríjemnili dobrým obedom v reštaurácii Stop.

Ján Molnár, predseda Miestnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska Dúbravka

Upratovali park

Park Družba sa menil vďaka červeným tričkám

Text: Zuzana Morávková

V lete zazvonil na Oddelení životného prostredia telefón. To volali zamestnanci z medzinárodnej spoločnosti Swiss Re, že majú záujem pomôcť pri zveľaďovaní verejných priestorov. Oslovili viacero mestských častí, nakoniec vybrali dve. Medzi nimi aj Dúbravku. A Dúbravka zas vybrala miesto upratovania a skrášľovania – Park Družba.

V septembri tak park pri Základnej škole Beňovského zaplnilo dvadsať dobrovoľníkov v červených tričkách. Roboty bolo viac než dosť.

Čistenie obrubníkov od buriny, zbieranie odpadkov, natieranie lavičiek či zametanie, to všetko si obľúbené miesto využívané na relax, priateľské stretnutia, prechádzky či šport žiadalo. Ako firemní dobrovoľníci postupovali, priestor menili na krajší, čistejší.

Zamestnanci spoločnosti Swiss Re sú členovia Generácie Re, ktorú spája zodpovednosť voči životnému prostrediu. Bojujú za zdravie planéty nielen slovami, ale aj skutkami, každý svojím dielom. Nepoužívaním jednorazových plastových fľaš, plienok a naopak používaním alternatívnych spôsobov dopravy, separovaním odpadu, kompostovaním a v neposlednom rade čistením odpadov z miest.

Ak niekto naozaj chce na svete zlepšiť „zdravotný stav“ planéty, musí začať od seba. Nie je to náročné, stačí si na nákup zobrať látkovú tašku a nekupovať igelitovú, obstaráť si kvalitnejšiu fľašu na vodu a opakovane ju plniť, použiť bicykel či nohy namiesto auta a v neposlednom rade, separovať odpad.

Zamestnanci spoločnosti Swiss Re neukazujú na druhých, ale začali od seba, na záver ich pracovného poobedia v Parku Družba prisľúbili, že v Dúbravke sa ešte ukážu.

Materská škola bullova má nové ihrisko

Pokrstili ihrisko bublinami

Text: Zuzana Morávková

Počas leta pracovala mestská časť vo viacerých školských budovách a areáloch, najviditeľnejšiu zmenu vidno v Materskej škole Bullova. Deti vítalo nové farebné ihrisko.

Brány jednej z dvanástich materských škôl v Dúbravke sa otvorili v septembri 2018. Ide o jedinečné prepojenie predškolského zariadenia so školským, nakoľko materská škola sídli v priestoroch Strednej pedagogickej školy, kde sa vzdelávajú budúce učiteľky a vychovávateľky. Reč je o Materskej škole Bullova. Tento rok je škôlka už „úplná“, počas leta v areáli vyrástlo nové detské ihrisko.

Druhý školský deň preto materská škola oslavovala. Škôlkari z Bullovej na ihrisko čakali dlhšie, ale oplatilo sa.

Prázdny priestor zaplnili farebné a už na pohľad veľmi zaujímavé hracie prvky. Hrad s viacerými šmykľavkami, pieskoviská, drevené auto, húsenica a ďalšie prvky na hry a lozenie. Nejedno rodič pri pohľade na ihrisko zatúžil byť nachvíľu opäť dieťaťom.

Oslava sa začala privítaním a slávnostným príhovorom riaditeľky materskej školy Jany Kmeťovej. Po nej sa mikrofónu chopila MIA so svojím interaktívnym koncertom. Deti tancovali, spievali, zabávali sa. Keď už boli dosýta vyjašené, čakala ich najdôležitejšia úloha. Museli pokrstiť svoje nové ihrisko. Úlohy strihania pásky sa chopil starosta obce Martin Zaťovič s manželkou a mestskou poslankyňou Zdenkou, riaditeľka materskej školy a vedúca Oddelenia školstva, vzdelávania a športu Marta Jurkovičová.

Po jej prestrihnutí deti zaplnili preliezky, chytili do rúk bublifuky a ihrisko pokrstili stovky bublín a veľa detského smiechu...

Tenis, futbal onedlho, atletika ostáva medzi plánmi

Na Adlerke idú obnoviť ihriská

Text: Lucia Marcinátová

Počas leta prekvapí správa na sociálnej sieti. Má sa rekonštruovať a onedlho. Medzi plánmi opráv Bratislavského samosprávneho kraja na najbližšie obdobie stojí aj ihrisko v areáli SPŠE Karola Adlera. Premenou by malo prejsť tenisové, multifunkčné aj futbalové ihrisko.

Na rohu sa láme kus muriva, odpadáva, podobne ako „odpadli“ aj vstupné dvere, nesú však výstražnú tabuľu: Zákaz vstupu so psom. Bežecký ovál zarastený, sem-tam sa zjaví vysoká bylina, pôsobí priam exoticky, okolo niekdajších tenisových kurtov „zákutia“, ktoré v prítomí naberajú na rešpekte. Z pôvodných kurtov ostala len reklama na objednávanie dvorcov.

Druhá vstupná brána má novú výstrahu o tom, že objekt je monitorovaný. Stredná priemyselná škola elektrotechnická prešla nedávno obnovou, zateplením, športový areál čaká, pustne.

Zanedbaný atletický ovál miestom bežcov, športovcov, stretnutí. Na jeseň nad ihriskom sa vznášajú šarkany, počas zimy so snehom sa z kopčeka od bežeckej dráhy spúšťajú boby, sánky, kde tu vidno iglu, snehuliaka.

Napriek zanedbaniu a chátraniu sa areál plní, rodinami, seniormi aj juniormi, medzi bežcami v Dúbravke patri k najvyťaženejším.

Na zmenu sme sa opýtali na Bratislavskom samosprávnom kraji, ktorému areál aj škola patrí. Rekonštrukcia areálu totiž nie je vôbec novou témou. Avizoval ju niekoľkokrát ešte bývalý župan Pavol Frešo, či s ňou pohne súčasný predseda kraja Juraj Droba, ukáže čas. Ihrisko teraz avizuje kraj rekonštruovať, zmenou však nemá prejsť celý areál.

Nové športoviská

„Bratislavský samosprávny kraj plánuje obnovu multifunkčného, tenisového a futbalového ihriska,“ približuje hovorkyňa kraja Lucia Forman. Dodáva, že v súčasnosti prebieha verejné obstarávanie na výber zhotoviteľa stavebných prác. Presný termín začiatku prác a zmien v areáli je tak nejasný, župa štart odhadovala na september.

„V rámci obnovy sa zmenia povrchy jednotlivých ihrísk, vybavenie, vrátane oplotenia a osvetlenia,“ vraví Forman. Po plánovanej rekonštrukcii sa tak môžu Dúbravčania tešiť na nové možnosti športovania – najmä pre loptové hry a tenis.

Atletika čaká

Bežecký ovál, jeho premena, ostáva vo fáze úvah. „O úprave bežeckého areálu diskutujeme spolu s ďalšími zainteresovanými subjektmi,“ vraví Forman.

Kraj sa momentálne podľa hovorkyne sústreďuje na podporu menších projektov revitalizácie športovísk na školách. „V rámci projektu Otvorená škola 2018/2019 bolo po revitalizácii otvorené multifunkčné ihrisko pri Obchodnej akadémii na Račianskej v Bratislave, pri Gymnáziu v Modre, pri SOŠ technológii a remesiel, Ivanská cesta a pri Gymnáziu v Senci,“ dodáva.

Vynáška:

Plány - areál Adlerka

Z-Futbalové ihrisko – 40,0m x 20,9m, ihrisko pre malý futbal s povrchom z umelej trávy, bude ohraničené mantinelovým oplotením.

Tenisové ihrisko – 36,0m x 18,53m, hracia plocha tenisového ihriska (od oplotenia) je cca 665,3 m². Ihrisko bude ohraničené oplotením výšky 4000mm bez mantinelu.

Multifunkčné ihrisko – Hracia plocha multifunkčného ihriska (od oplotenia) je cca 852,1 m².

Oplotenie a osvetlenie ihrísk.

V prešporskej kuchyni sa varila polievka z vrán, jedli sa škovránky, veveričky, raky

Šéfkuchár Artz: Hmyz bude stravou budúcnosti

Podobne ako v kultúre, aj v gastronómii si môžete vyberať zážitok. Hovorí šéfkuchár, prezident Slovenského zväzu kuchárov a cukrárov, Dúbravčan VOJTO ARTZ. Pôsobil ako šéfkuchár prestížneho hotela v Demänovskej Doline, v popredných reštauráciách a hoteloch hlavného mesta. Pracoval ako šéfkuchár vôbec v prvej ázijskej reštaurácii na Slovensku. Má za sebou mnohé televízne šou a na konte osem vlastných kuchárskych kníh. Je držiteľom rôznych prestížnych ocenení v gastronomických súťažiach. V roku 2017 bol zvolený za prezidenta Slovenského zväzu kuchárov a cukrárov a o rok neskôr mu bolo udelené ocenenie Gurmán Award za celoživotné dielo a prínos pre slovenskú gastronómiu. Porozprávali sme sa s ním o jedle budúcnosti aj o tom, ako navštevoval Materskú školu Cabanova v Dúbravke.

Ako ste sa dostali k vareniu?

Už som to rozprával v nejakých rozhovoroch, tak je to možno taká známejšia príhoda, hoci si ju nepamätám a rozprávali mi ju rodičia. Keď som mal 3 a pol alebo 4 roky, tak ma mama pristihla pri sporáku, ako varím. Dal som do vody a začal variť vajíčka. Bola v šoku a aj sa zľakla, bol som dieťa, mohol som sa obariť. Takže toto bolo moje prvé varenie, teda asi náhodné, no neskôr som už šiel cielene za tým.

Čiže od malička to bol váš koníček a vedeli ste, čo chcete robiť?

Áno. U nás varila mama cez víkend a otec, keď mal čas, varilo sa u nás dosť a chutne a ostalo mi to po otcovi, lebo sa dosť angažoval v kuchyni, hoci nebol kuchár. Mňa to bavilo. Už na základnej škole som experimentoval, potom som šiel na strednú školu a vedel, že chcem byť kuchár.

Varíte aj doma?

Varím, pokiaľ som teda doma, lebo aj veľa cestujem a mám veľa pracovných akcií, no víkendy, teda nedeľný obed je zväčša v mojej réžii.

Ste aj doma šéf kuchyne, alebo nechávate priestor aj svojej polovičke?

Nekritizujem a nešéfujem, hovorievam, že zjem všetko, čo nejde mňa. Cez týždeň varíme podľa toho, kto má čas. Večere sú často moje, partnerka sa stará príkladne o deti.

Hovorí sa, že chlap je v kuchyni kreatívnejší, odvážnejší. Šéfkuchári sú zväčša ženy. Máte s tým skúsenosti?

Šéfkuchári sú zväčša muži, ale nájdu sa už aj ženy. Bolo to zaškatuľkované. Ženy varili v jedálňach, školách. No vždy mal šéfkuchár pri sebe pomocnú silu, nejakú ženu, ktorá tam pridala to svoje. Ženy boli vždy vynikajúce cukrárky, výborné na studenú kuchyňu. Dnes sa to už mení...

Pracovali ste ako šéfkuchár vôbec v prvej ázijskej reštaurácii na Slovensku. Ako ste sa k tomu dostali?

Bolo to v Bratislave v hoteli Devín, rozbiehali to Aziati v čase Nežnej revolúcie. Bola to pre mňa obrovská škola, chvíľu som tam aj šéfoval, potom ma zavial vietor aj do Tatier, prestížneho hotela Tri studničky v Demänovskej Doline.

Kde teraz pôsobíte?

Teraz školím, nemám reštauráciu, chodím na akcie, robím školy varenia a venujem sa aj publikačnej činnosti, sem-tam nejaká televízna šou. Robím, čo ma baví.

Prezradte váš obľúbený recept. Aká kuchyňa vás baví?

To je rozmanité. Venujem sa rybám a plodom mora, podľa toho ma identifikujú. Najviac ma baví asi molekulárna gastronómia, je to skôr taká zážitková gastronómia. Servírujem, vytváram ilúziu, zážitok, pridanú hodnotu v jedle pre zákazníka. Môžem to priblížiť na jednoduchom príklade. Vezmeme mrkvu a môžem z nej spraviť chips, kaviár, špagety. Nezmením jej chuť, len skupenstvo a vytvorím ilúziu zážitok a podám tú mrkvu na tanier rôznymi spôsobmi. Hrám sa so zákazníkom, oklamem často jeho hlavu a oči, niečo chutí úplne inak, ako vyzerá. Napríklad som na jednej akcii servíroval niečo, čo vyzeralo ako volské oko, no bol to dezert, naspodku mal želé z kokosového mlieka.

Kde hľadáte inšpiráciu?

Venujem sa tomu už dlhšie, asi 10 či 12 rokov. Často máte myšlienku, no chcete ju pretaviť do taniera, ako napríklad maliar. Treba tu však ovládať aj chémiu a fyzikálne reakcie, zákonitosti. Pred 12 rokmi som absolvoval na to školenie v Nemecku. Keď sa človek nejde len zasýtiť do reštaurácie, ale aj niečo zažiť. Podobne ako v kultúre, aj v gastronómii si môžete vyberať zážitok.

Spomínali ste, že robíte školenia, učíte práve takéto nezvyčajnosti?

Aj, ale je to rôzne, môžu to byť plody mora, môžu to byť šaláty, dezerty, divina a mnohé iné.

Čo hovoríte na slovenskú kuchyňu, tradičné jedlá ako pirohy, bryndzové halušky?

Je to parádna vec, a to nielen pre nás, ale pre turistov. Bola doba, krátko po revolúcii, keď všetci chceli variť svetovú kuchyňu, všetci chceli sushi, ázijskú kuchyňu a pod. a akoby sa zabúdalo na to naše, teraz je opačný trend, návrat k receptom, tradícii. Jasné treba niektoré recepty upraviť, aby sa napríklad nezahusťovalo múkou, aby sa varilo zdravšie, čiže technologické postupy. Základ však ostal a ten je veľmi dobrý. Viacerých, keď sa spýtate, či si dajú taliansku Panna Cottu alebo babičkin koláč s mrveničkou, tak väčšina povie, babičkin koláč s mrveničkou. Tak prečo to nerobíte? Stačí upraviť, oživiť recept, sú to naše korene. Pri jedle ide o vyvolanie emócií, napríklad pri koláči si spomenie na prázdniny z detstva u babky.

Správca Dúbravského múzea Ľubo Navrátil písal o tom, že Dúbravčania jedli žaby ešte pred Francúzmi. Poznáte podobné zaujímavosti?

Áno, stará prešporská kuchyňa je veľmi zaujímavá. Napríklad polievka z vrán, silný a veľmi zdravý vývar, jedli a pripravovali sa tiež škovránky, veveričky, raky. Žaby sú už také súčasnejšie, u Francúzov je to dodnes súčasť kuchyne.

Varili ste už niekedy niečo takého netradičné?

Záleží, čo je netradičné, pre niekoho je to už aj homár, langusta, mušle. Hranice sú dnes otvorené, ľudia cestujú a mnohé slovenské reštaurácie robia už tieto špeciality. No keď povieme, pripravovať klokana, muflóna, medvedie laby, alebo dokonca červíky, cvrčky, kobyľky, tak to je nezvyčajné.

To ste varili tu alebo v zahraničí?

Aj u nás a aj v zahraničí. Myslím, že hmyz bude stravou budúcnosti, je rýchlo reprodukovateľný a má veľa proteínov. Ázia s tým už začína. Ľudia majú často predsudky, keď niečo vidia, ale chuťovo to môže byť výborné. Robievam kuchárske šou a mávame tam kobyľky, múčne červy, keď to ľudia nevidia a jedia to s páskou na očiach, vravia: „Hmm, je to vynikajúce“. Keď ale vidia, čo jedia, už majú predsudok a zrazu je zle. Ľudia na to nie sú zvyknutí. Boli sme odchovaní na bravčovom mäse, no vezmime si, ako žije také prasiatko, kde sa váľa.

V súčasnosti má stravovanie rôzne trendy ako raw, vegánstvo, ako sa na to pozeráte?

Treba dbať na to, aby bolo stravovanie vyvážené. Vlni sme vydali knižku spolu s Luckou Grigovou Zero Waste, čiže v kuchyni zužitkovať všetko, suroviny do poslednej časti. Napríklad, keď robíte vianočný šalát, varíte zemiaky v šupe a potom ich očistíte. Na šupe vždy ale kúsok zemiaka ostane, pozbieram šupy, zoberiem a pokvapkám morskou soľou, olejom a urobím zdravé chipsy. Alebo rybu. Dokážete spracovať celú rybu, je to lacnejšie a môžete urobiť kompletne menu. Urobiť z hlavy polievku, vývar, z menej hodnotných častí tatarák, perkelt. Z ryby vieme spraviť štyri rôzne jedlá a bez vysokých nákladov a zužitkujeme všetko. Keď povie niekto Zero Waste v kuchyni, tak si môže niekto predstaviť, že ostalo mi kurča a ryža z nedele, tak si v pondelok z toho zamiešam rizoto. Tak to nefunguje, teda mohlo by, ale tak by som sa ako kuchár nechcel prezentovať, skôr tak, že tie suroviny zužitkujem iným spôsobom.

Hovorili ste aj o čerstvosti. Ako vnímate zohrievané jedlo?

Závisí od jedla, hovorí sa, že kapustnica a guláš sú najlepšie na druhý deň. Neodsudzujem ani zmrazované a rozmrazované veci, lebo technológia postúpila. Hoci ľudia robia často chybu, že je nejaká akcia v obchode, kúpia mäso, rybu a dajú si to zamraziť. Doma však na to nemáme takú technológiu, naše bežné mrazničky doma majú mínus 18, mínus 20 stupňov a tam ten proces mrazenia prebieha veľmi dlho. Takže kúpil som si kvalitné mäso, ale čo sa deje s tým mäsom v našej mrazničke? Keďže

tam prebieha to pomalé zmrazovanie, počas toho procesu, kým zmrzne na kosť, čo trvá aj 24 hodín, vznikajú ľadové kryštály v mäse, v jeho medzibunkovom priestore, ničí sa štruktúra mäsa. Problém nastáva vtedy, keď ideme mäso rozmraziť, zrazu máme plnú tácku, plech vody. Z kila mäsa máte zrazu 800 gramov mäsa. Zlým zmrazením veľa vody vytečie, ale aj zlým rozmrazovaním. Niektorí vyberie mäso z mrazničky, nechá ho na linke, alebo ešte horšie rozmrazí ho v mikrovlnke, či v horúcej vode, to je rýchle rozmrazovanie a vtedy voda z medzibunkového priestoru rýchlo vyteká. Správne rozmrazovanie by malo vyzeráť tak, že večer mäso z mrazničky vyberiem a dám ho do chladničky, kde sa pomaly rozmrazí.

Ste Dúbravčan, obyvatelia vás mohli vidieť variť napríklad na akciách Materskej školy Cabanova, ako sa vám tu býva?

Ako trojročný som na Cabanovu chodil, dobre si pamätám ten areál aj plot. Strčil som medzi jeho priečky hlavu a nemohol som ju vytiahnuť, tak som tam čakal asi pol hodinu (smiech). Som Dúbravčan, po vojne som býval v inej časti Bratislavy, potom som na pár rokov odišiel na Liptov a teraz som sa pred asi šiestimi rokmi vrátil späť na Cabanovu, mám výhľad na les.

Dúbravka sa zmenila ako vnímate tieto zmeny?

Som spokojný, je tu veľa stromov a zelene. Je to výhoda okrajových sídlisk a máme tu všetko dostupné - škôlku, školu, obchod, rýchly výjazd na diaľnicu, takže pre mňa je to ideálne bývanie.

Chodievate aj do reštaurácií, vnímate, že sa gastronómia posúva?

Nemám vyslovene čas chodiť po reštauráciách, sú u nás dobré a aj zlé reštaurácie, no už našťastie začínajú prevažovať tie dobré. Gastronómia ide dopredu, posúva sa. Cestujem dosť po svete a gastronómia sa vyrovnáva. Keď som cestoval ako 16-ročný, tak som pozeral a všetko bolo nové. Áno, je tu rozdiel peňazí, a možno niekto nebude súhlasiť, ale slovenský národ si často sťažuje, sme takí smutní, ufrflaní, možno je to aj nadvládami, pod ktorými sme roky žili. Možno sa to zmení, keď vyrastú nové generácie...

Čo hovoríte na obedové menu? Dá sa navariť dobré menu za 4 či 5 eur?

Keď vám niekto ponúkne obedové menu za 2,90, tak asi nebude niečo v poriadku, lebo keď mám zaplatiť personál a aj inventár, prípravu, energie, suroviny, tak to asi nebude najkvalitnejšie jedlo. Myslím, že ľudia by si mali vyberať, lebo to, čo ušetrím na jedle dnes, budem musieť investovať v budúcnosti do svojho zdravia, do lekárov. Myslím, že človek by mal byť po jedle spokojný, že sa dobre a kvalitne najedol. Často máme kvalitné mobily, drahé autá, no potom sa ideme najesť za tri eurá a ničíme si zdravie.

Veľa reštaurácií inzeruje, že hľadá kuchára. Je problém s personálom? Je to náročná práca?

Chýbajú kuchári, obsluha, personál. Mladí chcú mať už aj svoj čas, práca na smeny, do večera, nie je lákavá. Nie sme Francúzsko, tam keď ste šéfkuchárom, ste kráľ, tam si kuchárov veľmi vážia. Je to gastronomická veľmoc. Veľa mladých kuchárov od nás po škole odchádza, idú do zahraničia na prax, nájdu si prácu a ostávajú tam. Je to aj o platových podmienkach.

Stáva sa vám to, že idete do reštaurácie, spoznajú vás a je z toho personál v strese?

Stáva sa, ale sú to možno predsudky. Nekritizujem, teda len, ak je jedlo vyslovene pokazené. Raz som si objednal držkovú a bola vyslovene cítiť. Vtedy som sa ozval, ale nie kvôli mne, ale najmä kvôli

ľuďom, aby to nejedli a reštaurácia neponúkala. Stretávam sa s tým, že ma pozvú na návštevu a keď prídeme, hovoria, ako riešili, čo mi navariť. To je problém šéfkuchárov. Vždy hovorím, pripravte to, čo bežne pripravujete, to je to, čo ma obohatí.

Okrem varenia sa venujete aj publikačnej činnosti. Koľko kníh máte na svojom konte?

No musím pospomínať, je to osem vlastných kníh a na vyše 20tich som spolupracoval. Do budúcnosti by som chcel pripraviť niečo o molekulárnej gastronómii, ale neviem, či je na to náš trh pripravený, lebo to je špecifické, takú knihu si kúpi pár ľuďí. Vlni som vydal Do poslednej omrvinky, zero waste v kuchyni, ako som spomínal, rok predtým to bola vianočná kniha s názvom Dokonalé Vianoce, predtým som mal knihu Štyri ročné obdobia, každý rok som vydal knihu. Tak na to nechcem teraz tlačiť, dosť bolo Artza (smiech) a keď ma volajú do poroty, je to možno znak, že už by som mal skončiť, či ísť do dôchodku (smiech). No necítim to tak, cítim potrebu odovzdávať, či už formou kníh alebo školení, ktoré robím.

Vynáška:

„Keď ma volajú

do poroty, je to možno

znak, že už by som mal

skončiť, ísť do dôchodku.

No necítim to tak, cítim potrebu odovzdávať...“

V októbri sa znova odohrá nekrvavá rekonštrukcia Bitky pri Lamači

Keď horela Dúbravka a bojovalo sa pri Slamenej búde

Text: Juraj Hradský

Počas víkendu 11. – 13. októbra sa na priestranstve pred lamačským krematóriom bude konať verná, no nekrvavá rekonštrukcia Bitky pri Lamači, teda záverečného vojenského stretnutia rakúskej a pruskej armády v rakúsko-pruskej vojne v roku 1866.

Vojna sa pred 153 rokmi začala na pruských hraniciach v severných Čechách, pokračovala dejiskom najväčšej bitky pri Hradci Králové a ukončená bola krviprelieváním pri Lamači a Dúbravke.

Bola to ďalšia z vojen, ktorá mala dosah aj na obyvateľov Bratislavy a jej okolitých dedín. Išlo v nej o uskutočnenie pruskej myšlienky vytvoriť silný nemecký štát s pruskou dominanciou. Rakúsko so svojou myšlienkou voľnejšej federácie kráľovstiev a kniežatstiev stálo v opozícii spolu s Bavorskom, Saskom, Würtemberskom, Hannoverskom a Bádenskom.

Na strane Pruska stáli menšie severské kniežatstvá – Meklenburgsko, Anhaltsko a Durýnsko. Svoju šancu cítilo aj Taliansko, ktoré vystúpilo proti Rakúsku. Vojenský konflikt sa rozohrel. Rakúsko sa

najskôr víťazne porátalo s Talianskom v bitke pri Custozze 24. júna 1866 a sústredilo sa na Pruskú frontovú líniu.

Nebudeme sa podrobnejšie zameriavať na celý prusko-rakúsky konflikt, ale sústredíme sa na jeho vyvrcholenie, ktoré sa odohralo 22. júla 1866 a história ho zaevidovala pod názvom „Bitka pri Lamači“, hoci podľa správnosti by sa mala nazývať Bitkou pri Lamači a Dúbravke.

Obchvat cez Kamzík

Siedmeho júla 1866 utrpeli rakúske vojská porážku v bitke pri Hradci Králové a ustupovali cez Moravu smerom na Bratislavu. Už 19. júla boli pruské vojská v Moravskom Jáne a v Malackách, 21. júla obsadili Stupavu. Odtiaľ postupovali na Bratislavu, ktorú mali v pláne dobyť 22. júla. Prekážkou bol ale svahovitý zalesnený terén v okolí Lamača, ktorý obsadilo rakúske vojsko.

Obranná línia bola orientovaná aj na západ v chotárnej časti Leskáre, k železnici a k severnému úbočiu Devínskej Kobyly. Večer 21. júla bolo rakúske vojsko posilnené o delostrelectvo a 9. rakúsky horský pluk. Jedna časť pruskej armády útočila na Lamač a druhá sa chcela obchvatom cez Kamzík dostať do Bratislavy.

Horela hlavne Dúbravka

Delostrelectvo Rakúska bolo umiestnené v Lamači a Dúbravke, odkiaľ malo na dostrel cestu Bratislava – Stupava. Ráno 22. júla časť pruských vojsk pod vedením generálmajora Boseho pochoduje horskými chodníkmi na Kamzík s cieľom obísť rakúsku obranu a dobyť Bratislavu.

O 6.30 hod. bolo počuť prvý výstrel rakúskeho dela. Delostreleckou paľbou boli Prusi odrazení.

Okolo 8.00 hod. generál Eduard von Franseczky dostáva správu o prijatí prímeria s platnosťou od 22. júla 1866 o 12.00 hod., čo malo byť za necelých 5 hodín. Bojovať sa ale neprestalo. Generál Bose si totiž zaumienil, že bude večerať v Bratislave. Generál Franseczky nasadil do boja vyšší počet delostrelectva, čím vznikli požiare v Lamači, ale vo väčšej miere v Dúbravke.

Útok pri Slamenej búde

I keď boli Prusi vo väčšej početnej výhode, nepomohlo to, ich útok bol odrazený. Aj pre veľký úspech boja pri Lamači (vtedy Blumenau), záviselo všetko od výsledku bočného manévru brigády generála Boseho, ktorého postup spomaľoval ťažký terén po ceste na Kamzík, kam sa dostal až na poludnie, keď vstúpilo do platnosti prímerie.

Posledný boj sa odohral pri známom hostinci Slamená búda. Tu pruský útok zastavili biele zástavy a zvony znamenajúce prímerie. Prusi do Bratislavy nevstúpili. V tejto zbytočnej bitke padlo zhruba 600 Rakúšanov a asi 100 Prusov. Padlých pochovali zväčša na Lamačskom cintoríne, dvadsaťtri v spoločnom hrobe na Kamzíku, povyššie Slamenej búdy šiestich, vyskytujú sa aj hroby jednotlivcov na miestach, kde ich zastihla smrť. Okrem hrobov sa zachovali aj pamätníky, v Dúbravke napríklad pomník kapitána Hoffmanna z brigády Mondel, ktorý padol v posledných fázach boja na Agátovej ulici.

Počas bojov sa Bratislavčania prizerali z okolitých kopcov. Po vyhlásení prímeria sa išli pozrieť aj s deťmi do tábora Prusov, ktorí im ukazovali, ako varili obed a najmä obdivovali pušky – takzvané „ihlovky“, ktoré spôsobili Rakúšanom nemalé problémy.

Modernejšie zbrane

Bitka pri Lamači nepatrla medzi veľké zrážky prusko-rakúskej vojny, bola však najväčším ozbrojeným stretnutím tejto vojny na území Slovenska. Prusi v nej opäť použili Moltkem presadzovanú taktiku troch útočných kolón a obchvatu. Ich modernejšie a dokonalejšie pechotné pušky (zadovky) spôsobili Rakúšanom, najmä pri obrane Kamzíka, vysoké straty. Ako dobrý terč poslúžili pruským ostreľovačom biele uniformy rakúskych vojakov.

Bitkou pri Lamači skončili vojenské akcie prusko-rakúskej vojny, ktorej dôsledkom boli aj požiadavky nelojálnych maďarských predstaviteľov v rámci Uhorska, ktorí podporovali pruské vojenské snahy – na rozdiel od Slovákov – o dualistické usporiadanie monarchie. V roku 1867 prišlo k Rakúsko-maďarskému vyrovnaniu, na základe ktorého zostal pre obe kráľovstvá jeden panovník – rakúsky cisár a uhorský kráľ v jednej osobe, ako aj spoločné riešenie vojenských a finančných záležitostí a spoločná zahraničná politika. Hoci sa pre toto historické vysporiadanie ujal slovenský termín – Rakúsko-uhorské vyrovanie, nie je celkom správny. Okrem Maďarov totiž žiadny ďalší národ v uhorskom súštatí nezískal z tohto „vyrovnaní“ nič. Správnejšie je teda hovoriť o Rakúsko-maďarskom vyrovaní.

Naïr abdallah začína ako dobrovoľníčka učiť francúzštinu

V Reunione sa rozhodla pre Centrum rodiny

Zhovárala sa: Lenka Janotková

Na to, aby sa človek stal dobrovoľníkom, naozaj netreba veľa. Tak ako naznačuje už samotné slovo dobrovoľníctvo, úplne stačí mať dostatok dobrej vôle. A tú ľudia majú všade. V Európe, Amerike, Afrike, na severnej aj južnej pologuli. Potvrďuje to aj sympatická NAOIR ABDALLAH (22), ktorá do Dúbravky za dobrovoľníctvom prišla až z ďalekého exotického ostrova Reunion. V Centre rodiny na Bazovského bude celý rok pomáhať s organizáciou rôznych aktivít a viesť svoje vlastné krúžky.

Prečo ste sa rozhodli pôsobiť ako dobrovoľníčka práve na Slovensku?

Rozhodujúce bolo pre mňa najmä zameranie dobrovoľníckych aktivít – Centrum rodiny hľadalo dobrovoľníka, ktorý by sa venoval sociálnej práci a práci s deťmi. No a to je presne oblasť dobrovoľníctva, ktorá ma najviac zaujíma. Navyše mi vyhovuje, že Slovensko je uprostred Európy, čo uľahčuje cestovanie a spoznávanie ďalších krajín.

Vždy vás lákalo cestovanie?

Áno, je to výborná príležitosť stretnúť nových ľudí, spoznať sám seba a rozšíriť si obzory. Na ostrove Reunion, z ktorého pochádzam, vždy vidieť množstvo turistov a ja som jedného dňa tiež zatúžila byť ako oni, niekde v neznámom prostredí, s novými zážitkami.

Čo hovoria vaši rodičia na to, že ste od nich tak ďaleko?

Mám dvoch starších súrodencov, ktorí tiež strávili dlhší čas v Európe a v USA, takže keď som s nápadom vycestovať prišla ja, rodičia už neboli prekvapení, ani sa mi to nesnažili vyhovoriť.

Doma študujete na vysokej škole. Je štúdium zamerané na oblasť sociálnej práce?

Práveže vôbec nie. Študujem prírodné vedy so zameraním na matematiku.

To má ale od sociálnej práce poriadne ďaleko.

Áno, to je pravda. Matematika je príťažlivá svojou logikou a jednoznačnosťou, vždy vás dovedie k jasnému výsledku. Keď som štúdium začínala, mala som v úmysle neskôr matematiku vyučovať. Časom som si ale uvedomila, že to pre mňa nie je to pravé. Bližšia je mi práca, pri ktorej môžem deti motivovať a odovzdávať im praktické životné zručnosti. Láka ma najmä práca s deťmi a mladými zo znevýhodneného prostredia. Čas strávený s dobrovoľníkmi, ktorí tieto deti podporujú a vedú k správnym hodnotám má pre nich veľký význam.

Učiteľka matematiky z vás teda napokon nebude?

Vyzerá to tak, že nie. Štúdium som na rok prerušila aj preto, aby som mala dost času premyslieť si svoje ďalšie smerovanie.

Akým aktivitám ste sa už v Centre rodiny venovali?

Prišla som v čase letných prázdnin, zúčastnila som sa teda aktivít, ktoré centrum organizovalo v rámci detského tábora. S deťmi sme boli aj na pár výletoch, čo bolo fajn, lebo som sa mohla lepšie zoznámiť s Bratislavou a jej okolím. Teraz už napríklad viem, ako vyzerajú vaše mestské lesy. U nás na ostrove Reunion máme rôzne exotické druhy stromov, ktoré sa na prvý pohľad jeden od druhého veľmi líšia. Tu som si všimla, že všetky stromy vyzerajú takmer rovnako, čo mi v lese trochu sťažuje orientáciu (smiech).

Aké informácie ste mali o Slovensku predtým, ako ste sem prišli?

Vedela som iba málo, a ani som si veľa nezistovala. Bola som odhodlaná prísť a nechcela som sa nechať ničím odradiť. Niekedy sa na internete dočítate informácie, ktoré sú zbytočne zveličené a nie vždy odrážajú realitu. Najlepšie je urobiť si o krajine svoj vlastný názor. Som na Slovensku síce iba mesiac, ale zatiaľ mám skúsenosti iba dobré a páči sa mi tu.

Keď sme už pri zveličených správach, na internete som sa dočítala, že pobrežie ostrova Reunion sa len tak hemží žralokmi. Je to pravda?

Nie, nie je to pravda. (smiech). Žraloky v tej časti sveta, samozrejme, sú, ale nie je to až také dramatické, dá sa tam bezpečne plávať.

Venuje sa dobrovoľníctvu u vás veľa ľudí?

V minulosti nebolo dobrovoľníctvo až také bežné, ale dnes je najmä medzi mladými ľuďmi čoraz obľúbenejšie. Je to aj vďaka vládou podporovanému programu. Mladí od 16 do 25 rokov sa cez program môžu zapojiť do rôznych dobrovoľníckych projektov u nás alebo v zahraničí. Prostredníctvom týchto projektov získavajú cenné skúsenosti a spoznávajú svet. Môj dobrovoľnícky pobyt na Slovensku je tiež súčasťou tohto programu.

V Centre rodiny prebieha celoročne množstvo rôznorodých aktivít, ktoré vedú dobrovoľníci. Aké aktivity budete mať pod palcom vy?

Budem viesť konverzačné hodiny francúzštiny, na ktoré sa veľmi teším. Francúzština je môj rodný jazyk a viem, že aj medzi Slovákmi je obľúbená. Konverzácia pre začiatočníkov a mierne pokročilých bude bývať vždy v utorok od 15:00 do 16:00 a pre pokročilých v ten istý deň od 16:00 do 17:00.

Čo je nové na Nejedlého? ihrisko, laboratórium, pomôcky

Oživilo laboratórium, prestreli lesný koberec

Divoké chemické pokusy, fascinujúce aktivity na fyzike, zaujímavá rozcvička na hodine telesnej výchovy, voňavý lesný koberec či skvelé dopravné značky na ihrisko. To všetko a ešte omnoho viac sa podarilo v uplynulom školskom roku vďaka rôznym grantom a dotáciám. Nahliadneme teraz spolu, čo je nové na Základnej škole na Nejedlého ulici.

Pre niekoho je strašiakom chémia či fyzika. V našej škole ním však bolo laboratórium fyziky a aj učebňa chémie. Aktívni učitelia spolu s dobrovoľníkmi zo združenia rodičov sa rozhodli skončiť s neutešeným stavom pomôcok i učebne.

Vďaka zapojeniu sa školy do projektu od Nadácie Volkswagen „Technika hrou od základných škôl“ pribudli v škole zaujímavé pomôcky aj metodické materiály pre učiteľov. Tak už aj žiacikovia na prvom stupni môžu pomocou ozubených koliesok skúmať fungovanie prevodov alebo otestovať, ktoré predmety priťahujú magnety.

Fyzika aj chémia hrou

Pomôcky prijali deti s veľkým nadšením, preto prirodzene prišla snaha doplniť pomôcky aj na druhý stupeň. Tentokrát pomohol Nadačný fond Telekom pri Nadácii Pontis. S teplomermi, optickou lavicou, lasermi či elektrickými stavebnicami na jednoduché elektrické obvody, je fyzika hneď oveľa zábavnejšia.

O pár týždňov neskôr ako zázrakom začalo ožívať i zaprášené a nevyužívané laboratórium chémie. Grant od DELL pri Nadácii Pontis pomohol doplniť chemikálie na chemické pokusy. Deti s učiteľmi i pomocníkmi z radov rodičov prebrúsili a natreli starý nábytok.

K laboratórnym stolom pribudli stoličky, tabuľka prvkov i biela tabuľa na písanie vzorcov. Ešte čo-to bude treba vylepšiť, ale už teraz je chemické laboratórium miestom, kde sa dá učiť chémiu, nielen učiť o chémiu.

Hop, hop, malý žiačik

No nielen učením sa je žiačik živý, a preto ďalšie vylepšenia pribudli aj na školský dvor, ktorý je otvorený i pre verejnosť.

Kto si príde zašportovať na dvor školy, môže si vďaka Bratislavskému samosprávnemu kraju dopriať i rozcvičku na fitnes strojoch. Sme radi, že ich využívajú nielen deti v školskom klube či na hodinách telesnej výchovy, ale aj rodiny so staršími deťmi a seniori z okolia.

Pre viac pohybu, ale aj trochu vzdelávania vznikol na dopravnom ihrisku v areáli školy domček na uskladnenie dopravných značiek či ďalších pomôcok. Vďaka šikovným oteckom a Nadácii Volkswagen už netreba prácne vynášať pomôcky z budovy školy. Sú kedykoľvek pripravené pre deti, ktoré si pravidlá cestnej premávky môžu trénovať na kolobežkách spolu so svojimi spolužiakmi. Záleží nám na tom, aby pri súčasnej veľkej obľube bicyklov a kolobežiek deti vnímali dôležitosť dodržiavania pravidiel pre bezpečnosť svoju i chodcov.

Posledné vylepšenie čakalo deti hneď na začiatku nového školského roka. Vôňu dreva bolo cítiť už pri vchode do školy. Na pozemku totiž pribudli balančné prvky z agátového dreva, pod ktorými sa rozprestiera drevená štiepka. Príjemná dopadová plocha je nielen mäkká a voňavá, ale zároveň zadrží vlhkosť a zníži prašnosť.

Deti sa tak môžu počas prestávok i v školskom klube dosýtosti vybehať a vyskákať. Tomu pomohla najmä dotácia Bratislavského samosprávneho kraja. Ďakujeme všetkým, ktorí pomohli pri realizácii projektov.

Za Združenie rady rodičov Nejedlého Gabriela Brejková

Október patrí seniorom

Text: Lucia Marcinátová

Športovanie rôzneho druhu, od bowlingu po turistiku, kvízovanie, prednáška i slávnostný galavačer. Seniorom v Dúbravke bude patriť október. Prichádza totiž Mesiac úcty k starším. Prinášame prehľad podujatí, ktoré sa v Dúbravke pri tejto príležitosti pripravujú.

Október. Mesiac úcty k starším. Čas pristaviť sa, popremýšľať, stretnúť sa, poďakovať i vzdať úctu. Mestská časť v spolupráci s Radou seniorov v Dúbravke organizujú počas októbra viaceré podujatia.

K najobľúbenejším patrí turistická vychádzka spojená s opekačkou. Tento rok je prechádzka jesennou prírodou naplánovaná na štvrtok 3. októbra. Zraz je už tradične doobeda o 9.30 pred budovou miestneho úradu na Žatevnej 4.

Najväčším októbrovým podujatím je Slávnostný galavečer spojený s oceňovaním najaktívnejších seniorov 15. októbra o 16.30 v Dome kultúry Dúbravka.

Dúbravka už dva roky po sebe vyskúšala kvízovanie pre seniorov, pokračuje v ňom aj tento rok, seniori si budú merať vedomosti najmä o Dúbravke 22. októbra o 14.30 v kultúrnom dome.

Počas októbra nebude chýbať ani navštevovaná prednáška doktora Juraja Štekláča, ktorý si tentoraz do oranžovej sály Domu kultúry Dúbravka pozval internistu MUDr. Jána Goljera. Témou poobedia 24. októbra o 14.00 budú Civilizačné ochorenia a zdravý životný štýl.

V programe októbra pre seniorov má svoje miesto aj obľúbený turnaj v bowlingu. Turnaj bude 8. októbra o 10.00 spojený aj s vyvrcholením Celoročnej bowling ligy seniorov 2019.

Vynáška:

Prehľad podujatí

1. október - 10.00 - Park Pekníkova – slávnostné otvorenie Mesiaca úcty k starším, športové podujatie

3. október – 9.30 – zraz pred miestnym úradom Žatevná 2 – Turistická vychádzka seniorov

8. október – 10.00 – Športové centrum K Horanskej studni - Turnaj dúbavských seniorov v bowlingu

15. október – 16.30 – Domu kultúry Dúbravka – Slávnostný galavečer seniorov

22. október – 14.30 – červená sála Domu kultúry Dúbravka – Kvíz seniorov o Dúbravke

24. október – 14.00 - oranžová sála Domu kultúry Dúbravka — Dr. Juraj Štekláč pozýva – Civilizačné ochorenia a životný štýl - prednáška

Namiesto únosu sa zrodila hviezda

Prázdniny ukončilo kino pred DKD

Text: Lucia Marcinátová

V mestskej časti prebiehali druhé ročníky letných kín. Do kina pred budovou pozýval Dom kultúry Dúbravka a Občianske združenie Žíme krajšie na ihrisko Homolova.

Kam ideš? Do kina. A čo tam dávajú? Quo Vadis. Čo to znamená? Kam ideš. Do kina...“ Tento nikdy sa nekončiaci vtip mi znel v hlave v posledný prázdninový piatok. V Dúbravke totiž patrilo kinu, a to kinu letnému pod hviezdami.

V jeden večer sa v Dúbravke premietalo na dvoch miestach, deťom na ihrisku Homolova a všetkým po zotmení pred Domom kultúry Dúbravka. Pri oboch kinách šlo po úspešných premiérach o druhý ročník letného premietania.

Deky, karimatky v rukách, smer jasný - ihrisko Homolova za Domovom pri kríži. O tom, že sme tu správne, svedčili nielen prichádzajúci diváci, ale najmä plátno na plote domova, hudba i vôňa. Tak ako v kine bolo vidieť pukance, nápoje, lákadlom bola aj pizza. To všetko priniesli rodičia, komunita okolo Občianskeho združenia Žime krajšie, ktorá Letné kino pre deti na Homolke, organizovala. Záver leta patrilo filmu Hip, hip, hurá! od Smejka a Tanculienky.

Posledný augustový piatok malo pred kultúrnym domom prísť k Únosu. Očakávaný bol slovenský film režisérky Mariany Čengel Solčanskej z roku 2017.

Po niekoľkých minútach premietania však filmová snímka ukazovala poškodenie, pre tieto problémy sa tak pred kultúrnym domom mimoriadne zrodila hviezda. Namiesto Únosu tak prišlo trošku romantiky s filmom Zrodila sa hviezda.

Počas leta sa kino pred kultúrnym domom rozložilo štyrikrát, jedno z premietaní prekazil dážď.

Či už pred domom kultúry alebo pri ihrisku Homolova podujatia neboli len o filme či rozprávkach, ale najmä o stretnutiach a spoločnom večere s priateľmi, susedmi, blízkymi v Dúbravke.

V Parku Pekníkova zachraňovali starostu s manželkou

Kde sa stretli hasiči s policajtmí aj tatra s vatrou

Text: Lucia Marcinátová

Zábavné popoludnie s hasičmi zaplnilo Park Pekníkova. A to doslova. Vysoká účasť, veľa atrakcií i záchranárske autá.

Niektorí tomu hovoria malé hody. Veď akcia spája takmer všetko – súťaženie, hry, hudbu, zábavu, stretnutie pri guláši či rozhovore a k tomu výnimočnú atmosféru. Jedna z prvých septembrových sobôt patrí v Dúbravke už tradične hasičom.

Inak tomu nebolo ani v tomto roku. Dúbravskí dobrovoľní hasiči organizujú v Parku Pekníkova zábavné popoludnie. Vysokej návštevnosti pomohlo ukázkové slnečné ešte takmer letné počasie.

Na programe bola súťaž hasičských družstiev, ktorej sa tento rok zúčastnilo päť družstiev, najviac sa darilo dúbavskému. Súťaž je zážitkom najmä pre divákov, špeciálne najmenších. Tých lákala samozrejme aj hasičská technika, veď kto by si nechcel vyskúšať hasičskú prilbu, sadnúť za volant červenej tatrovky či „hasiť“ hoci „papierový“ plameň.

Ktoré dieťa sa nechcelo stať požiarnikom mohlo to skúsiť u policajtov či záchranárov v sanitke. Okrem hasičov sa predviedli aj záchranári. Ukázali, ako sa vyťahujú zrazení z auta, pričom dobrovoľníkmi

nácviku, čiže „obeťami nehody“, sa stali starosta Martin Zaťovič s manželkou a mestskou poslankyňou Zdenkou. Našťastie všetci boli zachránení.

Podobne ako zábava, ktorá aj poučila, predstavila. A tiež ukázala, že popoludnie môže končiť aj poriadne za tmy. Večerom sa totiž Pekničkou ozývala pohodová country hudba a park osvecovala vatra...

Cabanka hody zaklincovala

Na dvore materskej školy sa spojil trh s hudbou a hodovaním. Výsledkom boli Zdravé hody.

Dúbravské hody mali aj tento rok malého predskokana. Zdravé hody na Cabanke. Už názov podujatia napovedal, že podujatie je spojené s jedlom a zdravím, čiže zdravým jedlom. Materská škola Cabanova rozložila zdravé dobroty, nátierky zo škôlkarskej kuchyne. Zeleninu a ovocie bolo vidieť všade - na výrobkoch, na chlebíkoch, aj ako hračky.

Súčasťou Zdravých hodov bol totiž aj trh handmade vecičiek z dielne rodičov aj učiteľského zboru. Podávalo sa lečo a nikto sa nepýtal prečo. Ale ochutnal, alebo podebatoval a prípadne to zaklincoval počúvaním skupiny Klinec band.

(lum)

Dúbravské hody začali písať novodobú históriu po novembri 1989

Dúbravčania hodovali na klzisku i v múzeu

Dúbravskými hodami žila celá mestská časť. Program neprebíhal len pri pódiami, sprevádzalo ho viacero podujatí.

„Prosím vás, kde je tu pódium?“ Pýta sa staršia pani v piatkový večer neďaleko kultúrneho domu. V pozadí jej otázky znela už skladba skupiny No Name. Ponáhľala sa, aby počula. Piatkový večer patril im, skupine „bez mena“.

Fanúšikovia, priaznivci, Dúbravčania zaplnili priestor pred hlavným pódium. To tento rok zmenilo miesto. Pre bezpečnosť a lepší pohyb ľudí a účinkujúcich putovalo na zelenom priestranstve nižšie k Trhovej ulici.

V piatok ho ľudia našli. Dôkazom bola vysoká návštevnosť, pozitívne hodnotenia, komentáre na sociálnej sieti, k tomu všetkému výnimočná atmosféra. Piatkový program otvorila Kristína Debnárová so skupinou, po nej Filip Jánošík & hotoví umelci a skupiny Kochanski, Smola a hrušky a na koniec No Name. Sobota začala kvapkami a kvapkami aj pokračovala. Dážď sprevádzal doobedňajší program pri kultúrnom dome aj tradičnú súťaž vo varení guláša. Tá sa tento rok niesla vo výnimočnom štýle, postu vedúceho poroty sa chopil šéfkuchár Vojto Artz, prezident Slovenského zväzu kuchárov a cukrárov. O ten najguláš varilo až jedenásť družstiev. Víťazstvo patrilo nakoniec tímu nadšencov s názvom Luvra Gulášmanšaft.

Dážď neobišiel ani veľký sobotný hodový sprievod, ktorý kráčal po novej trase od kultúrneho domu ulicami Trhová, Drobného, Repaškého na Žatevnú, kde už bolo nachystané strihanie hodového strapca hrozna.

Program potom pokračoval na oboch pódiiach, v starej Dúbravke na Žatevnej ulici aj pred kultúrnym domom. A nehodovalo sa len tam, ale aj v Dúbravskom múzeu, ktoré sa zmenilo na takzvaný Remeselný dvor s ukážkami remesiel a ochutnávkami guláša aj kapustnice, či v kotolni, ktorú pre verejnosť otvorila Veolia Energia na ulici Pod záhradami. Šachisti hodovali v Kultúrnom centre Fontána hrou a Hodovým OPEN turnajom v rapid šachu, futbalisti zas ligovým zápasom FK Dúbravka proti SK Igram. V nedeľu otvoril tiež zimný štadión na Harmincovej, ktorý doobeda ponúkal bezplatné hodové korčuľovanie pre verejnosť.

Nedeľa bola tradične tradičnejšia. Slnéčné lúče, kroje, dychovka, hasiči v slávnostnom a sviatočná atmosféra. Taký bol sprievod od hasičskej zbrojnice do Farského kostola sv. Kozmu a Damiána s dychovou hudbou Záhorienka. Hody majú v Dúbravke tradíciu spojenú s vinohradníctvom a dobrým jedlom. Novodobú históriu začali písať po revolúcii v roku 1989. Dúbravskými hodmi si každoročne mestská časť pripomína posvätenie dúbravského farského chrámu, čiže Kostola sv. Kozmu a Damiána.

Foto: Lucia Marcinátová,

Peter Považan, Katarína Gavalcová

V parku na Fedákovej znela hudba, slovo. Spomínalo sa na Deža

Spoločne vzniklo dielo Dežo

Text: Lucia Marcinátová

Koncerty skupín, čítačka Františka Kovára, stretnutie umelcov pri pamätníku, no najmä Dúbravčanov, priaznivcom. Spomienka na Deža písala svoj druhý ročník.

„Ako sa vám podarilo dostať sem takých dobrých umelcov?“ pýtal sa ma literárny vedec Peter Zajac, priateľ, spolupracovník Deža Ursinyho na septembrovej Spomienke na Deža v parku na Fedákovej, kde Dežo dlhé roky žil, tvoril a venčil psa Havrana. Umelci, ľudia prišli s radosťou, chceli... Znela by asi odpoveď.

S Petrom Zajacom, ktorý aj zostavil knihu Jabloň v zime, ľúbostných listov adresovaných Ursinyho veľkej láske z mladosti v rokoch 1971 až 1973, sme sa rozprávali krátko pred tým, než sa diváci, poslucháči presunuli k pamätníku Listovanie.

Pri ňom sa stretli autorka diela, sochárka Mira Podmanická, Dežov spolupracovník, textár, básnik Ivan Štrpka, Dežov syn Jakub, spisovateľka a scenáristka Alta Vášová, spoluautorka úspešného muzikálu Neberte nám princeznú, Peter Zajac, moderátor a hudobný publicista Oliver Rehák a všetci priaznivci hudby, odkazu Deža Ursinyho. Spomínalo sa, rozprávalo...

Vlani pribudol na Fedákovej ulici pamätník Listovanie, tento rok sa počas sobotnej spomienky tvorilo dielo s názvom Dežo, podľa návrhu umelca Jaroslava Belíša.

A netvorilo sa len maľovaním na doske. Ale hudbou, tónmi, textami, slovami, myšlienkami, úsmevom, stretnutiami.

V parku zahrali skupiny - Kam z konopí, Definitívum, Živé kvety, Longital, Talent Transport, Dorotka Nvotová, Jakub Ursiny & Teatro fatal a na záver sa ozvali aj sláčiky, hudobníci združení pod RR projekt, čiže Roman Rusňák spolu Vladislavom Slnkom Šarišským.

Spoluorganizátor podujatia, iniciátor osadenia pamätníka, Juraj Štekláč, na pódiu poďakoval všetkým umelcom, ľuďom, ktorí pomohli, prišli, priniesli koláče, ovocie a najmä atmosféru...

Krátko pred podujatím k pozvánke na spomienku na internete Jakub Ursiny napísal: „Podľa mňa príde aj Dežo. Nenápadko.“

Bolo ho počas sobotného večera cítiť. Jeho hudba, odkaz nie...

Foto: Lucia Marcinátová,

Ľubo Navrátil, Peter Považan

Knižná búdka je venovaná umelcovi Dežovi Ursinymu

Na Fedákovej stojí Dežova knižnica

Text: Lucia Marcinátová

V parku pri detskom ihrisku na Fedákovej stojí nová knižná búdka, je dielom klientov z Domova sociálnych služieb Karola Matulaya.

Kým dohrala hudba a dopraskali bubliny, knižnica sa naplnila. Dúbravčania doniesli prvé knižky. Začala tak slúžiť.

Nová knižná búdka s názvom Dežova knižnica stojí pri ihrisku v parku na Fedákovej ulici.

Je originálna, s posolstvom, zmyslom, z drevárskej dielne Domova sociálnych služieb prof. Karola Matulaya na Lipského ulici.

Dupot nôh a pokrik: „Uaaaauuu“ sprevádzal vloženie prvej knižky do Dežovej knižnice. Spoločne s radosťou a symbolicky prvou knižkou s názvom Dúbravka ju pokrstili starosta Martin Zaťovič, poslanec Juraj Štekláč, iniciátor vlašajšieho osadenia pamätníka Dežovi Ursinymu, spolu s tvorcami knižnice – klientmi Domova sociálnych služieb Karola Matulaya a s deťmi z materských škôl – na Fedákovej a Ožvoldíkovej.

„A teraz, kto je pripravený na zábavu?“ opýtal sa po krste Erik Forgáč, liečebný pedagóg z DSS Karola Matulaya. Odpoveďou mu boli nadšené výkriky, potlesk, poskakovanie.

Po krste knižnej búdky vypukla veľká spoločná bublinovačka. Škôlkari, „večné“ deti z domova sociálnych služieb, dospelí, okoloidúci, Dúbravčania. Bublinovačku sprevádzala hudba z muzikálu Neberte nám princeznú z dielne Deža Ursinyho.

Vzduchom plávali bubliny, vznášali sa tóny, úprimná radosť malých a „večných“ detí, i slová z piesne: „Budem tu s vami nekonečne dlhý čas....“

Psičkári sa počas septembra stretli v parku Pod záhradami

Dúbravčania opäť hľadali toho naj psa

Psie podujatie písalo v Dúbravke už svoj šiesty ročník. Súťaž sprevádzala ukážka výcviku psov od Športového klubu policajnej kynológie ŠKPK Bratislava.

Všetko sa začalo registráciou, pokračovalo ukázkami výcviku a súťažením. Na priestranstve pred Kostolom Duchu Svätého na lúke Pod záhradami sa v predposlednú septembrovú sobotu zišlo pol stovky psíkov, aby súťažili o titul Naj pes Dúbravky. Psie podujatie organizuje mestská časť Bratislava-Dúbravka v spolupráci so Športovým klubom policajnej kynológie ŠKPK Bratislava, každoročne do mestskej časti pozýva psičkárov aj spoza hraníc Dúbravky. Súťažilo sa v kategóriách najsympatickejšie šteniatko (do 18 mesiacov), najsympatickejší dospelý pes (do 18 mesiacov až 8 rokov), najsympatickejší veterán – (psy/suky staršie ako 8 rokov), najlepšie oblečený pes - najlepšie zladený pár (pes a majiteľ). Všetky disciplíny boli pre orieškov aj čistokrvné plemená. Novinkou v tomto roku bola Špeciálna cena psa Havrana. Určená bola pre psa sympatáka a symbolicky odkazuje na legendárneho psa Havrana. Po Dúbravke ho chodil venčiť spevák, hudobník, dramaturg, umelec Dežo Ursiny. Po tomto podujatí totiž 21. septembra v Dúbravke na Fedákovej ulici, prebehol druhý ročník umeleckej Spomienky na Deža. Udelené boli tri tieto ocenenia.

Ceny všetkým psím víťazom odovzdali starosta Dúbravky Martin Zaťovič s manželkou a mestskou poslankyňou Zdenkou a dúbravskí poslanci. A ako to už býva pre každého majiteľa je NAJ pes tento jeho. Víťazmi tak sú všetci – malí, veľkí psíci.

(luna, lum)

Lukostrelnica je v stredu a piatok prístupná aj pre verejnosť

Na Drobného otvorili lukostrelnicu

Text: Lucia Marcinátová

Dúbravka má prvú špecializovanú lukostrelnicu v Bratislave. Funguje v administratívnom komplexe na Drobného 27 a je prístupná aj verejnosti.

Veľké farebné terče na stenách, medaily na stoloch, kobercová tráva na podlahe, šípy s hrotmi a farebnými krídelkami a najmä priestor, ktorý prekvapí.

Hľadali sme, v ktorej budove by asi tak mohla byť, objavili sme ju v areáli bývalej Tesly elektroakustiky na Drobného 27. Prvú lukostrelnicu v Bratislave.

Slávnostne ju počas septembra otváral Lukostrelecký klub Bratislava. Ako inak – športovo, ukázkami, strelbou. Prví napli tetivy starosta Martin Zaťovič s manželkou a mestskou poslankyňou Zdenkou a viceprimátor pre šport Juraj Káčer. Športovo priestor pokrstili. Lukostrelecký klub Bratislava pôsobí už viac ako 12 rokov v Dúbravke a patrí medzi najväčšie športové lukostrelecké kluby na Slovensku. Od apríla do októbra trénujú jeho členovia zväčša vonku na ihrisku pri štadióne ŠKP, kde sa v roku 2015 konali aj majstrovstvá Slovenska v terčovej lukostreľbe, v zime sa sťahovali do telocvične na Batkovu. Trénovať tu však mohli len v obmedzenom čase.

„Chceli sme niečo vlastné, na Batkovej sme trénovali vždy len od do. Teraz máme priestor, ktorý sme si prenajali a svojpomocne dali dokopy, opravili,“ hovorí za klub Alena Hurbanová. Dodáva, že lukostrelnica bude prístupná aj verejnosti, vždy stredu a piatok od 16.00 do 20.00. Pondelky, utorky a štvrtky patria tréningom klubu.

Lukostrelecký klub stále prijíma nových členov, najmladší adepti tohto olympijského športu majú osem rokov.

Škola na ľade

Po letnej prestávke pokračuje na zimnom štadióne na Harmincovej ulici Škola korčuľovania. Naučiť deti, mládež i dospelých to bol pred troma rokmi hlavný dôvod založenia OZ Piruetky, ktoré kurz organizuje. V Dúbravke sa za tri roky už naučilo korčuľovať stovky detí i dospelých.

Piruetka má licencovaných trénerov, ktorí účastníkov kurzu naučia koordinovať pohyby na ľade, vytrvalosť, obratnosť a správne držanie tela. Kurzy sa uskutočnia 19. a 26. októbra od 19.00 do 20.00 h. Potom od 9. novembra každú sobotu od 20.30 do 21.30 h.

Sú určené pre deti od štyroch rokov, mládež, amatérskych hokejistov i dospelých, ktorí sa v minulosti z rôznych príčin nenaučili korčuľovať.

Každý účastník kurzu by mal mať primerané oblečenie, deti musia mať povinne prilbu a rukavice. Bližšie informácie nájdete na www.piruetka.sk, otázky môžete adresovať na piruetka.adka@gmail.com.

(pet)

VÝSLEDKOVÝ SERVIS

FUTBAL

- DRUHÁ LIGA ŽIEN, skupina A – 1. kolo: FK Dúbravka – voľný žreb. 2. kolo: FK Dúbravka – FK Čaka 4:0 (3:0), Haydary, Kastlová, Horváthová a Kuchyňková. 3. kolo : FC Petržalka - FK Dúbravka 1:1 (1:0), gól Dúbravky: Majzúnová. 4. kolo: FK Dúbravka – KFC Komárno 4:2 (3:0), góly Dúbravky: Masárová 3, Majzúnová. Priebežné poradie: 1. FC Petržalka 10, 2. KFC Komárno 7, 3. FK Dúbravka 7,... 7.ŠK Sv. Jur 0.

- TRETIA LIGA BFZ, mladší dorast (U17), skupina B – 1. kolo: FK Dúbravka – SFC Kalinkovo 2:4. 2. kolo: FC IMAS – FK Dúbravka 8:1. 3. kolo: FK Dúbravka – MŠK Iskra Petržalka 5:1. 4. kolo: TJ Jarovce – FK Dúbravka 6:2. 5. kolo: FK Dúbravka – Lokomotíva Devínska Nová Ves 6:1. 6. kolo: MFK Rusovce - FK Dúbravka 6:0. Priebežné poradie: 1. SFC Kalinkovo 15,... 7. FK Dúbravka 6, 9. MŠK Iskra Petržalka 0.

- DRUHÁ LIGA BFZ, starší žiaci (U15) – 1. kolo: FKP Dúbravka – FC IMAS 2:6. 2. kolo: ŠK Vrakuňa - FKP Dúbravka 0:5. 3. kolo: FKP Dúbravka – PSČ Pezinok 1:0. 4. kolo: NMŠK Bratislava - FKP Dúbravka 0:4. 5. kolo: FKP Dúbravka – ŠK Svätý Jur 1:1. Priebežné poradie: 1. MŠK Senec 15,... 5. FKP Dúbravka 9, 14. ŠK Žolík Malacky 0.

- DRUHÁ LIGA BFZ, mladší žiaci (U13) – 1. kolo: FKP Dúbravka – FC IMAS 3:5. 2. kolo: ŠK Vrakuňa - FKP Dúbravka 2:1. 3. kolo: FKP Dúbravka – PSČ Pezinok 2:1. 4. kolo: NMŠK Bratislava - FKP Dúbravka 4:2. 5. kolo: FKP Dúbravka – ŠK Svätý Jur. 8:0. Priebežné poradie: 1. FK Inter Bratislava B 14,... 8.FKP Dúbravka 6, 14. ŠK Svätý Jur 0.

- STARŠÍ ŽIACI (U15), ObIFZ Bratislava – mesto, 2. kolo: FA Lafranconi FTVŠ UK – FK Dúbravka 3:7. 3. kolo: FK Dúbravka – ŠK Kaplná 28:0. 4. kolo: MFK Záhorská Bystrica - FK Dúbravka 8:2. 14. kolo: ŠK Kaplná . FKP Dúbravka 0:14. Priebežné poradie: 1. MFK Záhorská Bystrica 13,... 4. FK Dúbravka 9,... 11. ŠK Kaplná 0.

HOKEJ

- 1. LIGA JUNIOROV (U20), základná skupina, 1. kolo: HOBA Bratislava – HK Mladosť Michalovce 0:6. 2. kolo: HOBA Bratislava – MHK Liptovský Mikuláš 1:3. 3. kolo: HK Považská Bystrica - HOBA Bratislava 4:3 pp. 4. kolo: MHK Dubnica n/V - HOBA Bratislava 3:0. Priebežné poradie: 1. MHK Dubnica n/V 12,... 7. HOBA Bratislava 1, 8. ŠHK Piešťany 0.

- LIGA KADETOV, regionálna skupina západ (9. ŠHT, U15) – 1. kolo: Skalica - HOBA Bratislava 3:4. 2. kolo: HOBA Bratislava – Trnava 3:5. Priebežné poradie: 1.HK Gladiators Trnava 4,... 5. HOBA Bratislava 2, 9. MHKM Skalica 0.

- 1. LIGA, STARŠÍ ŽIACI (8. ŠHT, U14), Región západ, základná skupina – 1. kolo: HOBA Bratislava – EC Tigers Viedeň (Rak.) 5:1.

- 1. LIGA, MLADŠÍ ŽIACI (6. ŠHT, U12) , Región západ, základná skupina – 1. kolo: HOBA Bratislava - EC Tigers Viedeň (Rak.) 15:2.

(pej)

Jednotka zvýšila náskok

Predposledné, štvrté kolo 2, ročníka Dúbravskej bowlingovej ligy seniorov (ďalej len DBLS), suverénne vyhralo Denné centrum 1. V celkovej klasifikácii zvýšilo svoj náskok pred ostatnými družstvami a je na najlepšej ceste obhájiť svoje minuloročné prvenstvo. V štvrtom kole sa nedarilo

DC/4, ktoré však muselo nastúpiť improvizovanej zostave. Záverečné kolo DBLS sa bude konať 8. októbra v rámci turnaja jednotlivcov.

- VÝSLEDKY - 4. kolo, družstvá: 1.DC/1 585 bodov, 2.DC/3 462, 3.DC/2 382, 4.DC/4 370.

Jednotlivci – muži: 1. P. Bellay 144 bodov, 2. J. Petrovský (obaja DC/1) 135, 3. J. Barborík (DC/3) 108, 4. B. Búrik (DC/2) 107, 5. Ľ. Škoviera (DC/3) 95, 6. Ľ. Pokojný (DC/4) 89. Ženy: 1. T. Vizinová 112, 2. Š. Bajteková (obe DC/1) 108, 3. E. Barboríková (DC/3) 107, 4. M. Feketeová 105, 5. M. Ivančová (obe DC/4) 86, 6. A. Dosoudilová (DC/1) 85.

Po 4. kole – družstvá: 1. DC/1 2083, 2. DC/4 1752, 3. DC/3 1674, 4. DC/2 1372. Jednotlivci – muži: 1. P. Bellay 544 bodov, 2. J. Petrovský 480, 3. Ľ. Pokojný 424, 4. F. Žilinský 356, 5. J. Barborík 354, 6. Ľ. Škoviera 344. Ženy: 1. E. Barboríková 369 bodov, 2. M. Ivančová 356, 3. A. Dosoudilová 354, 4. Z. Smolková (DC/4) 309, 5. Š. Bajteková 290, 6. T. Vizinová 255.

(pej)

Sranislav Semančík: Pre úspech urobíme maximum

Tribúna bude v novembri

Text: Jozef Petrovský

Počas prvého septembrového víkendu sa začalo bojovať o body v hokejovej sezóne 2019/2020. Úvod patril juniorom, postupne sa pridali aj ďalšie mládežnícke kategórie. Bohaté zastúpenie v súťažiach má dúbravská HOBA. O príprave na nový ročník a ambíciách sme sa porozprávali so športovým riaditeľom klubu BRANISLAVOM SEMANČÍKOM.

Aké je vaše krátke zhodnotenie minulej sezóny?

Určite bolo viac vecí, ktoré nás potešili. Išlo o výkony hráčov, ale aj tímové umiestnenia. Všetko, čo nám nevyšlo, sme prebrali a pracujeme na tom, aby sme sa tomu v budúcnosti vyhli. Ak sa nám to podarí, urobíme v klube veľký krok vpred.

Kedy začali jednotlivé družstvá prípravu na novú sezónu?

Predsúťažné obdobie jednotlivé vekové kategórie začali posledný júlový týždeň, respektíve začiatkom augusta. Starší žiaci boli na sústreďení v Hamuliakove, kadeti využívali ľadovú plochu v susednom Lamači. Na domáci ľad sme vykorčuľovali spoločne ôsmeho augusta.

Ktoré družstvo zo starších kategórií má najvyššie ambície v novom ročníku?

Jednoznačne je to dorast. Aj keď sme niektorých hráčov z tejto kategórie uvoľnili do extraligy, ak sa prebojujeme do záverečných bojov o postup do najvyššej súťaže, po dohode s chlapcami by sme chceli využiť práve ich skúsenosti z náročnejšej súťaže a obliekli by opäť náš dres. Taktiež tam máme v tejto kategórii dosť šikovných chlapcov. Juniori prešli výraznou výmenou kádra. Najproduktívnejší hráči prešli vekovo k mužom. Traja hráči nám odišli do iných klubov. Prišli nám z dorastu vlastní odchovanci, prípadne sa doplnilo družstvo o niekoľko nových hráčov z iných klubov. Družstvo malo na spoločnú prípravu málo času. Trocha sa bojím, že sa bude formovať až priamo v súťaži.

Čo očakávate od ostatných družstiev?

Kadeti by v plnej sile určite urobili dobrý výsledok. Niektorí talentovaní hráči nám odišli do zahraničia, kde idú skúbiť školu s hokejom. Aj keď nám títo chlapci budú chýbať, dostanú aspoň priestor ďalší hráči. Je ich tam stále dosť talentovaných a budú mať väčší priestor výkonnostne napredovať. Žiaci majú nový model súťaže, kde sa nebude už hrať podľa ôsmakov, ale každá kategória hrá svoju ligu. Mládež máme dobrú a urobíme okrem kvalitných podmienok na tréningy všetko aj pre úspech v žiackych súťažiach.

Koľko je v klube dievčat? Za ktoré družstvá môžu hrať a dokedy?

V klube evidujeme v súčasnosti deväť dievčat. Dievčatá väčšinou hrávajú u nás do kategórie kadetov a potom prejdú do ŠKP Bratislava, kde majú centralizovanú prípravu až do 18 rokov, čo je vlastne aj ženský výber SR 18.

Má klub dohodu s niektorým klubom, kam odchádzajú po skončení juniorského veku hráči HOBY.

Zmluvu nemáme so žiadnym klubom, všetky prechody do kategórie seniorov sa riešia individuálne.

Ktorí hráči HOBY momentálne hrajú v iných kluboch za seniorov?

Súťaže seniorov sa ešte len rozbehli. Z našich hráčov, resp. odchovancov za Slovan bude hrať Marek Sloboda, v Trenčíne brankár Matej Tomek. V Nórsku hrajú Filip Klema a Michal Minarčík. Viem, že niektorí naši hráči v tomto čase bojujú o prvotriedne alebo druhotriedne seniorské dresy.

Urobili sa v predchádzajúcich mesiacoch nejaké úpravy na štadióne? Aká je situácia s tribúnou?

Strojovňa v lete prešla plánovanou údržbou, bolo vykonané statické posúdenie objektu. Žiaden iný väčší zásah nebol vykonaný. Tribúna, ktorá sa mala pôvodne dokončiť v novembri minulého roku sa konečne opäť posunula dopredu. Práce neboli realizované v súlade s projektom a STARZ vypovedal dodávateľskej firme zmluvu. Už dosť dlho na tribúnu čakáme a bolo by vhodné, aby plnila svoj účel. Štadión patrí mestu a výrazne pri zistení nedostatkov pomohol aj námestník primátora Juraj Káčer, ktorému aj touto cestou ďakujeme. Tribúna by mala byť dokončená v novembri tohto roku.

Vaše želanie do novej sezóny?

Pokračovať v nastavenej práci vo všetkých vekových kategóriách. Aby sa všetkým hráčom vyhýbali zranenia, aby hokejovo napredovali a aby sme na záver sezóny všetci spolu povedali, že pre úspech nášho klubu sme v tejto sezóne spravili maximum.

Vynáška:

Turnaje a reprezentácia

Šiestaci HOBY sa zúčastnili kvalitne obsadeného hokejového turnaja v Námestove. Turnaja sa zúčastnilo šesť družstiev a hralo sa systémom každý s každým po dve stretnutia. Nádeje z Dúbravky neprehrali ani jeden zápas. Osem duelov vyhrali a dva remizovali. Zverenci trénerov M. Tekáča, I. Schwarza a P. Bristenského turnaj vyhrali pred Trenčínom, Martinom, Nitrou, B. Bystricou a domácimi hokejistami.

Ženská hokejová reprezentácia do 18 rokov sa nedávno zúčastnila turnaja v japonskom meste Tomakomai. V družstve nechýbala ani hráčka HOBY Tamara Fabriová. Naša reprezentácia sa pripravuje na vrchol sezóny, ktorým budú domáce MS. V širšej nominácii aj ďalšia hráčka HOBY Simona Macková.

Ružinovský športový klub zorganizoval hokejové žiacke turnaje pre bratislavské družstvá. Najlepšie si z HOBY Bratislava počínali ôsmaci, ktorí svoju kategóriu vyhrali. Šiestaci skončili na treťom mieste, kadeti a siedmaci skončili na štvrtých priečkach.

Na hokejovom turnaji v Salzburgu sa predstavila aj reprezentácia Slovenska chlapcov do 16 rokov. V kádri bol aj brankár HOBY Ján Korec, ktorý bol pred rokom v Dúbravke vyhlásený za športový talent roka. Do bránky sa Janko postavil pri výbere Česku, kde kryl všetkých 37 striel súpera.

Po výbornom výkone piatoci HOBY pod vedením trénerskej dvojice M. Tekáč - I. Schwarz vyhrali bez straty bodu hokejový turnaj v Leviciach. Postupne zdolali 7:4 domáce Levice, 3:2 Nitru a 5:3 Ružinov

(pej)

Štyri z Bilíkovej

Obhajobou Srbska sa skončili majstrovstvá Európy volejbalistiek, ktoré sa hrali v štyroch krajinách v závere augusta a na začiatku septembra. Jednou z krajín bolo aj Slovensko. Dejiskom stretnutí v jednej zo štyroch šesťčlenných skupín bol ZŠ Ondreja Nepelu v Bratislave.

Diváci tam vytvorili pre naše družstvo neuveriteľnú atmosféru. Na prvé stretnutie našich dievčat prišlo niečo cez štyritisíc divákov a na osemfinálový duel s Talianskom ich už bolo 6430! Slovensko v skupine prvé tri stretnutia vyhralo, ďalšie dve prehralo, rovnako ako osemfinále s Talianskom. Napriek tomu to bol doteraz najväčší úspech slovenských volejbalistiek, keď predtým mali na svojom konte iba jedno víťazstvo.

Nás Dúbravčanov môže tešiť, že v kádri talianskeho trénera Marca Fenoglia boli až štyri dievčatá a to Jaroslava Pencová, Karin Palgutová, Barbora Koseková a Lenka Ovečková, ktoré začínali s volejbalom v ŠŠK Bilíkova. Až na výnimky, aspoň tri z nich vždy začínali v základnej zostave. Slovensko z 24 účastníkov obsadilo solídne dvanáste miesto.

(pej)